

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 40^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 61

Τα πολλαπλά είδωλα της γυναίκας σε μία περσόνα.

του Σωτήρη Ζήκου

Της Μπέτι Ντέιβις, της Μάρλεν Ντίτριχ, της Γκρέτα Γκάρμπο. Αλλά και της Ίνγκριντ Μπέργκμαν στην *Φθινοπωρινή σονάτα* του Μπέργκμαν και της Τζίνα Ρόουλαντς στη *Νύχτα πρεμιέρας* του Κασσαβέτη. Η Μπέκι στα *Ψηλά τακούνια* και η Ούμα στο *Όλα για τη μητέρα μου* του Αλμοδόβαρ. Αλλά και η Μπλανς στο *Λεωφορείο ο Πόθος* του Τένεσι Ουίλιαμς. Ένα πρόσωπο που μπορεί ανά πάσα στιγμή να εναλλάσσει εκφράσεις, συναισθήματα, χρώματα, ρυθμό στον λόγο της και δραματουργικές παύσεις, παραμένοντας ίδιο. Όπως σε κάθε σκηνή μιας ταινίας μπορεί να εμφανίζεται κάθε φορά με διαφορετική πόζα, φόρεμα, χτένισμα, κοσμήματα, μακιγιάζ, ύφος και στυλ, παραμένοντας η ίδια προσωπικότητα. Σαν ένα πρότυπο προσαρμογής στον εναλλασσόμενο ρόλο, που παίζει αλλάζοντας προσωπεία ο καθένας μας στη ζωή. Και σχεδόν πάντα σε δεύτερους ρόλους, που συχνά όμως κλέβουν την παράσταση από τους πρώτους. Αυτή που μπορεί τέλεια να υποκριθεί την καλή μητέρα κλαίγοντας και τραγουδώντας επί σκηνής για την δική της δόξα. Μια ηθοποιός ιδανική για να ξαναερμηνεύσει σημαντικούς ρόλους που ερμήνευσαν στο παρελθόν μεγάλες ηθοποιοί. Και να τους κάνει, με τον τρόπο της, δικούς της. Θεατρίνα από πολύ νεαρή ηλικία, τηλεοπτική star, ηθοποιός και star πια του ισπανικού κινηματογράφου. Δραματική, κωμική, ερωτική, εύθυμη, θλιμμένη, αυστηρή, εύδραυστη, επιβλητική, προκλητική, τρυφερή, ευσυγκίνητη, ψυχραιμη, ενθουσιώδης, έμπειρη, πολυδιάστατη, ολοκληρωμένη, χωρίς προσδιορισμένη ηλικία σε "κάθε ηλικία", και μανιώδης καπνίστρια. Τα πολλαπλά είδωλα μιας σενιόρας στην ίδια πάντα περσόνα. Ουδεμία σχέση με το κιτς.

MARISA PAREDES

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Peppermint

του Κώστα Καπάκα

Μετά από πολύχρονη παραμονή στο εξωτερικό, ο 45χρονος Στέφανος Καρούζος επιστρέφει στην Αθήνα, για να επισκεφτεί την ετοιμοθάνατη μητέρα του. Όσο της κρατά το χέρι, αναμνήσεις από τα παιδικά χρόνια και διαρκή φλας μπλακ στο μεσοπόλεμο και στη ζωνή εφθβείας της δεκαετίας του '60, γεμίζουν ήχους και χρώματα το δάλαμο εντατικής θεραπείας. Το δόντι που έβγαλε με μια κλωστή στο πόμολο της πόρτας. Το χάνι και η ιδιοτροπία της κυριαρχικής μάνας του Αλκασίς. Το πονηρό φιλί με την πρώτη ξαδέλφη του Μαρίνα. Η ανησυχία και οι απωθημένες επιθυμίες. Τα τραγούδια του Θεοδωράκη, το γιε - γιε και το μάμπο. Η γεύση μέντας από το χωνευτικό ποτό που τότε ήταν της μόδας στις βεγγέρες, τα πάρτι και τα τραπέζια των μικροαστικών οικογενειών που δανείζουν και τον αμετάφραστο τίτλο. Όλα μπερδεύονται γλυκά στο άρωμα του ξεχασμένου λικέρ... Γυρισμένη στις Σπέτσες, στο Λουτράκι, την Πάτρα, την Αθήνα και αλλού, το *Peppermint* του πρωτοφανιζόμενου Κώστα Καπάκα είναι μια παρα-

γωγή της Kappa Films, Cinegram, Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και Focus Film με την ενίσχυση της ETI και των Eurimages. Στη διανομή των ρόλων οι Γιώργος Χωραφάς και Γιώργος Γεροντιδάκης υποδύονται τον ενήλικο

και έφηβο Στέφανο αντίστοιχα, οι Άννυ Λούλου και Αλέξανδρος Μυλωνάς τη μητέρα και τον πατέρα, η Μαρκέλα Παππά ερμηνεύει το ρόλο της Μαρίνας και μαζί τους οι Νικολέτα Βλαβιανού, Ζωή Βουδούρη, Τάσος Παλαντζίδης, Σοφία Φιλιππίδου κ.ά. Τη μουσική υπογράφει ο Παναγιώτης Καλατζόπουλος, τη φωτογραφία ο Γιάννης Δασκαλοθανάσης, τα σκηνικά και τα ντεκόρ οι Γιώργος Γεωργίου και Αλεξάνδρα Χωριανοπούλου, τα κοστούμια η Μαρία Κοντοδήμη.

Β.Π.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ποιος μαδάει το φεγγάρι; Qui plume la lune?

της Christine Carriere (Γαλλία, 1999)

Ο τίτλος «Ποιος μαδάει το φεγγάρι;» είναι από ένα βιβλίο ποίησης για παιδιά. Η επιλογή του έγινε τυχαία και η σχέση με την ταινία έχει να κάνει με τον τρόπο που ξετυλίγεται το κουβάρι της ιστορίας. Με την τρυφερότητα δηλαδή και το λεπτό χιούμορ των παραμυθιών. Μ' έναν χορό φαντασμάτων ανοίγει η ταινία, από την μελαγχολική μουσική του τσίρκου εμπνέεται η σκηνοθέτης Κριστίν Καριέρ για να φτιάξει ένα γοητευτικό ταξίδι στην εφηβική ανησυχία. Μια φορά ήταν... ένας πατέρας και οι δύο του κόρες. Ένας απαρνηγός πατέρας μετά τον χαμό της γυναίκας

του και δύο κόρες που, παρά τη συμφορά, δεν μπορούν παρά να ονειρεύονται πτήσεις χαράς και βόλτες με τον Πήτερ Παν. Η οικογένεια παλεύει να κρατηθεί δεμένη αλλά η εφηβεία είναι ανεμοστρόβιλος που θα σαρώσει τα πάντα. Όχι όμως για πολύ και σίγουρα όχι για πάντα. Παιδική ηλικία, εφηβεία, ενηλικίωση και το βίαιο πέρασμα από την μία στην άλλη είναι το τρίπτυχο που εξετάζει η Κριστίν Καριέρ. Με σχολαστικότητα κοινωνιολόγου και με ευαισθησία. Όπως και στην πρώτη της ταινία *Rosine* (1993), η οποία κέρδισε πολλά βραβεία και ήταν υποψήφια για Σεζάρ, η Καριέρ δείχνει ένα ενδιαφέρον για τις οικογενειακές σχέσεις, τις συναισθηματικές απειλές που δέχονται και τον τρόπο που τα νεαρά, ειδικά, μέλη της αντιμετωπίζουν τα μεγάλα κύματα. Για την οικογένεια ως ψυχαστήριο, καταφύγιο αλλά και για την οικογένεια ως σκάφος ευάλωτο στην τρικυμία.

Τζ.Π.

“Η Marisa δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι έχει μια εντυπωσιακή παλέτα από δάκρυα: μπορεί να κλαίει με χίλιους διαφορετικούς τρόπους! Κι εμένα, τίποτα δε με συγκινεί όσο μια γυναίκα που κλαίει...”

Pedro Almodóvar

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3 *Ιδίοι μύθοι* του Αστέρι Χαρωνίτη και *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* του Δημήτρη Αθανάτη στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου
- 4 Συνεντεύξεις του Atef Metata, του Pablo Trapero και του Παναγιώτη Καρανεζόπου και *Ταξίδι στον ήλιο* Εκτός Συνηγωνισμού
- 5 Η μεγάλη Ισπανίδα στο Marisa Paredes στο Φεστιβάλ και ο Βασίλης Γεωργιάδης μιλάει στο Πρώτο Πλάνο για το "πολιό" και το "καινούργιο" στον Ελληνικό Κινηματογράφο

- 6 Μνήμες από το παρελθόν και το μέλλον και τρεις σκηνοθέτες μιλούν για τις ταινίες τους στους Νέους Ορίζοντες
- 11 Ακολουθώντας τη διότιση μας λέει ότι κινηματογραφεί ο σκηνοθέτης της *Fiona*, Amos Kollek
- 12 Τρεις σκηνοθέτες της Πορτογαλικής Άνοιξης μιλούν για τις ταινίες τους και *Επιστροφή ταφής* από την Αλβανία και *Με κρύ τακίτζα* από τη Σλοβενία στις Μτιές στα Βαλκάνια

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Όχι stars. Πάντα stars.
Κι ο καθένας στα πάρτι του.

Η έβδομη μέρα της φεστιβαλικής δημιουργίας.

• Τελικά είναι αλήθεια αυτό που λένε για τη λάμψη των σπουδαίων ηθοποιών. Η Marisa Paredes, μπορεί να άργησε να έρθει για να προλογίσει την ταινία "Ο συνταγματάρχης δεν περιμένει..." - λόγω της πορείας για το Πολυτεχνείο - αλλά όταν εμφανίστηκε έλαμπε ολόκληρη και αυτή η λάμψη μεταδόθηκε στην κατάμεστη αίθουσα, που την υποδέχτηκε με ενθουσιασμό και θερμό χειροκρότημα. "Μια ταινία αφιερωμένη στην αξιοπρέπεια" χαρακτήρισε την ταινία του Ripstein, που πραγματοποιήθηκε με "πολύ πόνο, πολύ ζέση και πολύ προσπάθεια". "Η αξιοπρέπεια πεθαίνει τελευταία", κατέληξε. Και η λάμψη, θα έλεγα εγώ.

• Όχι, δεν άργησε γιατί συμμετείχε στην πορεία, αλλά γιατί κλείσαν οι δρόμοι από συντρόφους οικοδόμους, φοιτητές... κτλ..

• Η πρώτη επίσημη αντίδραση στο "αντι-μερικανικό ρεύμα" ακούστηκε από το στόμα του κ. Γεωργιάδη. Μπορεί να σεβάστηκε τους διοργανωτές και να μην το είπε ξεκάθαρα, αλλά "Ελληνικότητα συν Star System" ως πρόταση από μέρους του, τι άλλο μπορεί να σημαίνει παρά ακολουθήστε τα πρότυπα του "έξω από δω" κινηματογράφου. Δηλαδή, "αμερικανικές" με φολκλορικό καμουφλάζ και η συνταγή είναι έτοιμη προς χρήση. Ανέφερε το παράδειγμα του Μπενίνι με την ταινία "Η Ζωή είναι ωραία" και δεν βρήκε κάποιο λόγο γιατί δεν θα μπορούσε αυτή η ταινία να είναι ελληνική.

• Τέτοια λόγια, και υπονοούμενα ανήμερα του Πολυτεχνείου - ζει. Θες να ξεκινήσει κανένας νέος κινηματογραφικός εμφύλιος;

• Αποδειξή του γιατί τον Tonino Guerra τον γουστάραν οι "μεγάλοι", υπήρξε η χθεσινή συνέντευξη τύπου που έδωσε. Με αφηγήσεις ιστοριών και καλαμπουριών, απάντησε σε όλες τις ερωτήσεις που του έθεσαν. Σενάρια για να γεμίσουν 5 διαγωνιστικά τμήματα - και ατάκες για να γεμίσουν 10 Travelling - μας είπε μέσα σε τρία τέταρτα κι είχε σκοπό άλλα τόσα να πει, αν δεν τον βγαζε με

Πάρτι up: Κορίτσα, παρουσιάστε! Όπλα-παντόφλα!

Πάρτι cut: με προοπτική βάρου να εξάψει τη φαντασία.

το "ζόρι" έξω από την αίθουσα συνεντεύξεων ο κ. Δημόπουλος.

• Αυτό το σφρίγος των δημοσιογράφων στις συνεντεύξεις τύπου με έχει εντυπωσιάσει. Μόνο τα sleeping bags τους δεν φέρνουν, να πάρουν κανένα υπνάκο. Άσε που οι συντελεστές των ταινιών είναι πιο πολλοί από τους δημοσιογράφους. Δεν την κλείνουμε την αίθουσα να την κάνουμε καφενείο;

Πάρτι over: Σαν τη Μαρίσα στο φινάλε, χωρίς ψηλά τακούνια αλλά με παντόφλες.

• Στην δημοσιογραφική προβολή της ταινίας των Ν.Ο. "Το χρώμα του Ουρανού" με-γαλοκρίτικος και σφοδρός επικριτής των ταινιών για βιτσιόζους έπιασε για ένα τέταρτο το μπουρ - μπουρ κα-ταστρέφοντας την ηχητική ατμόσφαιρα της ταινίας και με-τά την κοπάνησε να πάει να δει καμιά ελληνική για να έχει να θάβει. Καλά, αυτός με τον Τρίτο κόσμο, ξεμπερδεψε νωρίς.

• Σωστή η απορία που άκουσα ότι, αφού υπάρχει μια τάση αντίδρασης στο αμερι-

κάνικο σινεμά, γιατί επιλέχτηκε ο David Lynch για να ανοίξει το φεστιβάλ. Μην ξεχνάμε, όμως, ότι το Straight Story δεν είναι κάποια main stream ταινία και ο καλύτερός τρόπος για να διαβρώσεις ένα σύστημα είναι να το "χτυπήσεις" εκ των έσω.

Πάρτι... no! Γεωργιάδης: "Θυμάσαι Γιάννη μου, την Άν Λόμπεργκ, με τα σανδάλια στον ήλιο;" Βόγλης: "Τώρα η νέα γενιά, όλο παντόφλες είναι και νυχτερινά... Ασχετο, άλλα χρόνια εκείνα!"

• Η διάβρωση πάντως στο Δόγμα '95 προήλθε από τον Καναδά. Μια ταινία για "σκληρούς τύπους" που πεθαίνουν στο τέλος. Μπορεί ο δημιουργός της να χρησιμοποίησε τους κανόνες του δόγματος, αλλά η ταπεινή μου γνώμη είναι ότι δεν τους σεβάστηκε.

• Προχθεσινά νέα, αλλά φρέσκα ακόμα (η TV 100 θα έχει να γεμίζει τηλεοπτικό υλικό για τα επόμενα πέντε χρόνια). Μπράβο στις Μαρίες και τα άλλα κορίτσια για το party - παντόφλα. Η κούραση δεν εμπόδισε τις όμορφες φασούλες να ξεφαντώσουν, και οι παντόφλες πήραν φωτιά στο "παρκέ" της Αποθήκης Γάμα. Λες να πέρασε κι ο Justin Kerrigan για τίποτα "ντίλια";

• Ποιά φορούσε τις πιο όμορφες παντόφλες; Θέλε και ρώτημα; Φυσικά η Ελεντίσα.

• Τα πεφταστέρια της χθεσινής βραδιάς μπορεί να μην τα είδαμε, λόγω συννεφιάς, αλλά πολλά αστέρια "πέσαν" στο πάρτι της Παράλαξης. Παράδοση, αποτελεί η καθιερωμένη εκδήλωση, που και η είναι και η καλύτερη προθέρμανση για το σημερινό party των Νέων Οριζόντων. Εκεί να δείτε αστέρια που θα πέσουν.

• Τα ποτά θα είναι κερασμένα ή κομμένα;

• Χρηματιστήριο. Οι παραδοσιακοί επενδυτές προτίμησαν την μετοχή "Τσαρουχά" που στον πρώτο γύρο έκλεισε στις 4.501 δρχ.

• Η πρόγνωση του σημερινού καιρού. Υγρασία, πολύ υγρασία και πολλές λακούβες με νερά στο ε-

ξωτερικό (φορέστε γαλότσες) και ζέση πολύ ζέση στο εσωτερικό (χρησιμοποιήστε το πρόγραμμα κατάλληλα, σαν βεντάλια).

• Τέλος, η ατάκα της ημέρας δεν είναι ατάκα αλλά ένα ποίημα του Tonino Guerra. Το απήγγειλε ο ίδιος κατά την πρωινή συνέντευξη τύπου και σας το παραθέ-τουμε:

"Η Πεταλούδα"

Πολλές φορές στη ζωή μου υπήρξα ικανοποιημένος, αλλά πιο πολύ απ' όλες όταν απελευθερώθηκα από την Γερμανία κι απόμεινα να κοιτάω μια πεταλούδα χωρίς να χρειάζεται να την φάω.

• Τα σχόλια περιττεύουν. Για περισσότερα σχόλια, αύριο. Έρχονται τα "άσεμνα" του Man Ray.

Στέργιος Ζορμπάς

ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΕΑΤΩΝ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Η προσέλευση κοινού κατά τις πέντε πρώτες ημέρες του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καταγράφηκε -σε αριθμούς- ως εξής:

- Παρασκευή 12/11 έως και Τρίτη 16/11: Ο συνολικός αριθμός των θεατών ανήλθε στα 26.800 άτομα, έναντι 18.500 τις πέντε πρώτες μέρες της περσινής οργάνωσης (ποσοστό αύξησης 44,8%).
- Μόνο την Τρίτη 16/11, ο αριθμός των θεατών ανήλθε στους 5.800, έναντι 4.500 πέρσι.

OLYMPION I	OLYMPION II - Π. ΖΑΝΝΑΣ	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
12.00 Greek Film Festival NETPINO NETRINO 130' YANNIS PARASKEVOPOULOS Greece, 1999 14.00 Greek Film Festival ΙΔΙΟΥ ΜΥΘΟΥ ΙΔΙΟΥ ΜΥΘΟΥ 72' LEFTERIS HARONITIS Greece, 1999 English subtitles 16.00 Out of Competition ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ GÜNESE YOLCULUK 104' YESIM USTAAGLU Turkey, 1999 English subtitles 18.30 Greek Film Festival ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ONIRA KALOKERINIS NYHTAS 78' DIMITRIS ATHANITIS Greece, 1999 20.30 International Competition ΠΟΙΟΣ ΜΑΔΑΕΙ ΤΟ ΦΕΤΑΡΙ QUI PLUME LA LUNE? 100' CHRISTINE CARRIERE France, 1999 English subtitles 23.00 Greek Film Festival International Competition PEPPERMINT PEPPERMINT 105' KOSTAS KARAKAS Greece, 1999 English subtitles	13.00 N.H. 3x3 Ildiko Enyedi SIMON O MAGUS 92' HUNGARY, 1999 English subtitles 15.00 N.H. Allison Anders ΡΑΔΙΟ ΣΥΝΟΡΑ BORDER RADIO 84' USA, 1989 17.30 N.H. Allison Anders ΣΤΑΘΜΟΣ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ GAS FOOD LODGING 102' USA, 1992 20.00 N.H. New German Cinema ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ ABENDLAND 140' FRED KELEMAN Germany, 1998-99 English subtitles 23.00 N.H. New German Cinema Ο ΑΙΝΣΤΑΙΝ ΤΟΥ ΣΕΞ DER EINSTEIN DES SEX 98' ROSA VON PRAUNHEIM Germany, 1999 English subtitles	16.00 Balkan Survey ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΧΑΡΕΜΙ HAREM SUARE 106' FERZAN OZPETEK Turkey / Italy, 1999 v.o. Turkish / French English subtitles 18.30 Portuguese Cinema ΓΑΥΚΕΙΕΣ ΣΥΝΘΕΙΕΣ BRANDOS COSTUMES 75' ALBERTO SEIXAS SANTOS Portugal, 1972-74 French subtitles 20.30 Balkan Survey ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΑΦΗΣ FUNERAL BUSINESS 30' GJERGJ XHUVANI Albania, 1999 English subtitles Balkan Survey ΝΕΚΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΑ V LERU 90' JANEZ BURGER Slovenia, 1999 English subtitles 23.00 Portuguese Cinema Ο ΓΕΛΟΤΟΠΙΟΣ O BOBO 127' JOSE ALVARO MORAIS Portugal, 1987 English subtitles	15.30 N.H. 3x3 Claire Denis MAN NO RUN MAN NO RUN 92' France, 1989 English subtitles 18.00 N.H. Main Programme ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ RANG-E-KODA 88' MAJID MAJIDI IRAN, 1999 English subtitles 20.30 N.H. 3x3 Léa Pool ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΜΟΥ RISPODETEMI 17' Canada, 1992 v.o. French English subtitles N.H. New French Cinema ΤΟ ΚΑΕΦΤΡΟΝΙ LE PETIT VOLEUR 65' ERIK ZONCA France, 1999 English subtitles 23.00 N.H. Main Programme ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΦΕΛΙΣΙΑ FELICIA'S JOURNEY 116' ATOM EGOYAN Canada, 1999	12.30 Special screenings ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΓΑΥΚΕΙΑ ΣΤΕΡΙΑ ADIEU PLANCHER DES VACHES 118' OTAR IOSSSELIANI France / Switzerland / Italy, 1999 English subtitles 15.00 International Competition ΟΝΕΙΡΟΚΥΝΗΓΟΣ THE DREAM CATCHER 98' ED RADTKE USA, 1999 17.30 Out of Competition ΚΟΣΜΟΣ ΓΕΡΑΝΩΝ MUNDO GRUA 90' PABLO TRAPERO Argentina, 1999 English subtitles 20.00 International Competition ΓΚΑΡΑΖ ΟΛΙΜΠΟ GARAGE OLIMPO 98' MARCO BECHIS Argentina / Italy, 1999 English subtitles 22.30 International Competition ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ TOROWISKO 82' URSULA URBANIAK Poland, 1999 English subtitles	13.30 Almodovar Retrospective Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ LA LEY DEL DESEO 100' Spain, 1986 English subtitles 16.00 Greek Film Festival ΣΙΟΠΛΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ SIOPLES MIHANES 72' THANASIS RENTZIS Greece, 1998 English subtitles 18.00 Greek Film Festival ΚΟΣΜΟΣ ΓΕΡΑΝΩΝ MAVRO GALA 104' NIKOS TRIANTAFYLIDIS Greece, 1999 English subtitles 20.30 Greek film Festival International Competition ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΝΕΡΟ HOMA KE NEPO 110' PANAGIOTIS KARKANEVATOS Greece, 1999 English subtitles 23.00 Almodovar Retrospective ΜΑΤΑΝΤΟΡ MATADOR 96' Spain, 1985 English subtitles

Ιδαίου μύθοι

του **Λευτέρη Χαρωνίτη**

Δεκαπέντε και πλέον χρόνια χρειάστηκαν για να ολοκληρωθεί η ταινία *Ιδαίου Μύθοι*, ένα ντοκιμαντέρ-δοκίμιο που παρακολουθεί την ανασκαφική εργασία του αρχαιολόγου-καθηγητή κ. Γιάννη Σακελλαράκη στο Ιδαίον Άντρον, στη θέση Ζώμινθο στον Ψηλορείτη. Σύμφωνα με τη Θεογονία του Ησίοδου, όταν γεννήθηκε ο Δίας, η μητέρα του Ρέα για να τον σώσει από τη μανία του πατέρα του Κρόνου, τον πήγε στη σπηλιά του όρους Ίδα, όπου μεγάλωσε και ανατράφηκε «υπό των Κουρηνών φρουρούμενος». Από τότε η σπηλιά του «Ιδαίου Όρους» έγινε τόπος λατρείας του υπέρτερου των θεών, ο πιο σπουδαίος της εποχής του σιδήρου στη Κρήτη. Μετά από κάποιες σύντομες ανασκαφές, η πολύχρονη προσπάθεια (1982-1991) του κ. Σακελλαράκη αποκάλυψε, κάτω από δύσκολες συνθήκες, ένα τεράστιο μέρος ευρημάτων, η αξιολόγηση των οποίων «μας παραπέμπει σε όλο το εύρος του Κρητικού, αλλά και του ευρύτερου μεσογειακού πολιτισμού και των μύθων του». Κρητικός στην καταγωγή ο δημιουργός του Λευτέρης Χαρωνίτης υπογράφει το σενάριο και τη σκηνοθεσία, συμμετέχοντας στο διαγωνισμό των Κρατικών Βραβείων. Το ντοκιμαντέρ *Ιδαίου Μύθοι*, ένα ακόμα δείγμα γραφής του (24η Ιούλη, *Δομνίκος Θεοδοκόπουλος*, *Ο θεατρικός Γιάννης Ρίτσος* κ.ά.) στο δύσκολο και συχνά υποτιμημένο κινηματογραφικό είδος, χάρη στη συγκυρία του Φεστιβάλ, πολλοί θεατές θα βρουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν.

B.Π

OLYMPION I, 14:00

Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας

του **Δημήτρη Αθανίτη**

Γυρισμένη τον Ιούνιο στην Αθήνα, όπου ο ίδιος ο Σέξπιρ τοποθετεί τη γνωστή ομώνυμη ερωτική κωμωδία του, η ταινία αναφέρεται στην προσπάθεια ενός ηθοποιού να δημιουργήσει ένα θέατρο που θα «ανεβάσει» το έργο αυτό στη σκηνή. Όταν οι πρόβες ξεκινούν, ρόλος και πραγματικότητα μπλέκουν σ' ένα γαϊτανάκι σχέσεων, αυτοσχεδιασμών και περιπλοκών, που δικαιολογεί και τον υπότιτλο *Όνειρα, Έρωτας και Άλλες Περιπλοκές* και από το οποίο ο μόνος «απών» είναι ο ονειροπαρμένος πρωταγωνιστής, «αυτός που θα ξυπνήσει τελευταίος». Αφοσιωμένος σε μια ελεύθερη, έξω από κατεστημένες συνταγές γραφή, την οποία γνωρίσαμε στις δύο προηγούμενες ταινίες του *Αντίο Βερολίνο* και *Καριά Συμπάθεια για το Διάβολο*, ο Δημήτρης Αθανίτης με κάμερα στο χέρι, χωρίς φώτα, μηχανή ή ντεκόρ και με τους ηθοποιούς να κρατούν τα δικά τους ονόματα, παρουσιάζει μια ταινία «πάντα στα πρόσωπα», τα οποία είχαν ήδη επιλεγεί πριν ακόμη αρχίσει να γράφει το σενάριο. «Πρόσωπα, μόνο πρόσωπα!», όπως συχνά δηλώνει ο παραγωγός και εμπνευστής της εν λόγω παράστασης. Με τους συνεργάτες της μόνιμης πλέον ομάδας του συνεργείου, με τους οποίους συνηδίζει να δουλεύει, ο σκηνοθέτης επιλέγει για τη φετινή συμμετοχή του στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης μια ανεξάρτητη, χαμηλού προϋπολογισμού ταινία αυτοσχεδιασμών, γυρισμένη στους προσφιλείς του φυσικούς χώρους της Αθήνας και στο θέατρο «Τεχνοχώρος» της ομάδας «Θέαμα». Με τους Λένα Κιτσοπούλου, Δημήτρη Αλεξανδρή, Κώστα Καζανά, Κατερίνα Λυπηρίδου, Χρίστο Σολωμό, Μαριάννα Κάλμαρη και άλλους δέκα νέους ηθοποιούς.

B.Π.

OLYMPION I, 18:30

Πολιτική εισιτηρίων

Το σύστημα έκδοσης εισιτηρίων που θα ισχύσει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, συνοψίζεται στα εξής:

- Το κινηματογραφόφιλο κοινό έχει τη δυνατότητα εισόδου σε όλες τις προβολές και εκδηλώσεις της 40ης διοργάνωσης, με την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται η κατοχή ειδικής πρόσκλησης ή κάρτας διαπίστευσης (τελετές έναρξης και λήξης, με προσκλήσεις, δημοσιογραφικές προβολές με διαπίστευση).
- Ειδικά σε ό,τι αφορά τις προβολές ταινιών, λόγω της μεγάλης για τη χωρητικότητα των αιθουσών, προσέλευσης κοινού, το Φεστιβάλ συνιστά, για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτησή σας, την αγορά εισιτηρίου εκ των προτέρων, προκειμένου να εξασφαλίζετε την είσοδο στην προβολή ή στις προβολές που επιθυμείτε.
- Τα παραπάνω, ειδικά σε ό,τι αφορά στις βραδινές προβολές που συνήθως συγκεντρώνουν την προτίμηση του κοινού, και δη τα Σαββατοκύριακα, οπότε καταγράφονται πληρότητες στις αίθουσες. Στις περιπτώσεις αυτές, θέση εξασφαλίζουν όσοι έχουν φροντίσει για την έκδοση εισιτηρίων, με στόχο την αποφυγή προβλημάτων στις εισόδους των αιθουσών, καθώς και δυσχερειών. Όσο κι αν η πιθανότητα αυτή είναι περιορισμένη, το Φεστιβάλ οφείλει να καταστήσει σαφή τα προαναφερθέντα.

Υπάρχει η δυνατότητα κράτησης θέσεων έως και για έξι διαφορετικές προβολές καθημερινά, στο σύνολο των κινηματογραφικών αιθουσών που φιλοξενούν το Φεστιβάλ. Μπορείτε να προμηθευτείτε τα εισιτήρια μιας ημέρας.

Χρήσιμη Συμβουλή: Στην περίπτωση που το σύνολο των εισιτηρίων μιας προβολής έχουν προπωληθεί, αυτό δε σημαίνει αναγκαστικά ότι η αίθουσα είναι πλήρης. Δεν αποκλείεται αριθμός θέσεων να μείνουν κενές λόγω μη προσέλευσης των κατόχων εισιτηρίων. Οι άδειες θέσεις θα διατίθενται με σειρά προτεραιότητας.

Εισιτήρια μπορείτε να προμηθευτείτε από τα δύο εκδοτήρια που βρίσκονται στο OLYMPION, και τα τέσσερα εκδοτήρια στις Αποθήκες 1 και Α, στην Προβλήτα Α, στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ώρες λειτουργίας: 10.30-23.00.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Α' ΠΡΩΒ

Β' ΠΡΩΒ

ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επιστροφή του Ηλίου	3,888	4,248	4,068
2. Κλειστές Πόρτες	4,343	3,837	4,090
3. Human Traffic	4,339	4,302	4,320
4. Το Τάμα	3,588	3,962	3,775
5. Γκαράζ Ολίμπο	4,335		
6. Τζόνι	3,371	3,458	3,414
7. Διασταύρωση	3,663		
8. Ονειροκυνηγός	4,318		
9. Ποιός Μαδάει το Φεγγάρι;			
10. Pizza King			
11. Δημόσια Λουτρό			
12. Ο Ανθρώπινος Παράγοντας			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

1. ...και Επί Γης Ειρήνη	2,341	3,647	2,994
2. Βυσσινόκηπος	4,327	4,070	4,198
3. Η Επίθεση του Γιγαντιαίου Μουσακά	3,890	3,596	3,743
4. Το Κυνήγι του Λαγού	3,861	3,741	3,801
5. Ο Ανθός της Λίμνης	4,501	4,370	4,435
6. Η Ληστεία	3,307	3,462	3,384
7. Μαύρο Γάλα	3,238		
8. Ο Δρόμος για την Ιθάκη	3,506		
9. Χώμα και Νερό	3,930		
10. Προπατορικό Αμάρτημα	3,565		
11. Η Εαρινή Σύναξις των Αγροφυλάκων			
12. Ιδαίου Μύθοι			
13. Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας			
14. Peppermint			
15. Το Καναρινί Ποδήλατο			
16. Πέρασματα από τον Παράδεισο			
17. Αλιόσα			
18. Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι ταινίες βαθμολογούνται με άριστα το 5 (πολύ καλή). Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Η Θεσσαλονίκη γιορτάζει 40 Χρόνια Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Το Φεστιβάλ στο Λιμάνι

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται στους κινηματογράφους OLYMPION I & II και για πρώτη φορά στις αποθήκες της προβλήτας Α στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

1. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1
2. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2
3. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3
4. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
5. FESTIVAL CENTER
Πληροφορίες,
Βιβλιοπωλείο,
Φιλοξενία, Γραφείο
Τύπου, Γραφείο Δημοσίων
Σχέσεων, Media Stands
6. FESTIVAL CAFE-BAR
7. FESTIVAL GALLERY
Εκθεσιακός Χώρος

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α

Guest List

OTT Eberhart Film director	GRENIOTVA Tatiana Producer
GSTREIN Heinz Journalist	ZAORALOVA Eva Film critic
CSEJDI Andras Journalist	JAKOBSEN DAGMAR Managing Director
QOKASSIAN Zaven Journalist	KELEMEN Fred Film director
SCHNITZER Meir Film critic	MEERAPFEL Jeanine Director
ROSSI Umberto Film critic	RUSSELL William Film critic
BASTOS Justina Co-ordinator	ARVANITI Francoise Journalist
AFONSO Anabela Vice President	BERBERAKIS Takis Journalist
SELCUK Asil Journalist	KRUGER Jacques Programme Director
CETIN Sabahattin Producer	KOKKINAKIS Gregoris Acquisitions
LEVINE I. Jeffrey XHUVANI Gjergj Film director	GOUNTOUFFA SOPHIA ENYEDI Ildiko Film director
XHUVANI Luiza Actress	ANDORAI Peter Film director
NITCHEV Ivan Film director	MADADI Masoud International Affairs

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ταξίδι στον ήλιο Güneş Yolculuk

της Yesim Ustaoglu (Τουρκία, 1999)

Τολμηρό να μιλήσεις για τη φιλία ενός Τούρκου μ' έναν Κούρδο. Ο Μεχμέτ είναι ένας νέος και αφελής Τούρκος, αντίδοτος για το Κουρδικό ζήτημα. Δουλεύει στην ύδρευση και δεν ασχολείται με πολιτικά. Ο Μπερτσάν είναι Κούρδος, πολιτικά ενεργός, που δουλεύει σαν πλανόδιος έμπορος κασετών. Όνειρό του, να χτίσει στο χωριό του κοντά στα ιρακινά σύνορα, ένα σπίτι για την αρραβωνιστική του που έμεινε πίσω. Γνωρίζονται τυχαία, κάνουν παρέα αλλά δε μιλάνε για πολιτική. Ο Μεχμέτ συλλαμβάνεται από την αστυνομία. Λόγω της σκουρόχρωμης επιδερμίδας του, τον περνάνε για Κούρδο. Όταν βγαίνει απ' τη φυλακή, κάνει τα πάντα και γίνεται ο εκθρόνος. Ο Μπερτσάν τον βοηθάει να σταθεί στα πόδια του, μέχρι που σκοτώνεται σε μια διαδήλωση. Ο Μεχμέτ βάφει τα μαλλιά του ξανθά και, ωραίος σαν Τούρκος, με ένα κλεμμένο ΙΧ, πάει να θάψει τον φίλο του στα κουρδικά χώματα. Συγκλονίζεται από την τραγωδία που αντικρύζει. Στον Τούρκο στρατιώτη που συναντά συστήνεται ως Κούρδος. Βαθιά πολιτική ταινία το *Ταξίδι στον Ήλιο*.

Τζ.Π.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 16:00

Σκηνοθέτης της ταινίας *Κλειστές πόρτες*

Πείτε μας για το σύγχρονο αιγυπτιακό σινεμά.

Φυσικά το αιγυπτιακό σινεμά έχει μεγάλη ιστορία. Είναι μια βιομηχανία που υπάρχει από τη δεκαετία του '30. Είναι το πιο mainstream σινεμά σε όλες τις αραβικές χώρες. Τα τελευταία χρόνια όμως βιώνει μια πολύ μεγάλη κρίση. Φυσιολογικά γυρίζαμε 70 με 100 ταινίες τον χρόνο και μετά ο αριθμός έπεσε στις 10. Υπήρξε μεγάλο πρόβλημα με την διανομή. Δεν υπήρχαν τόσες πολλές αίθουσες. Αν δεν έχεις αίθουσες πώς να διανέμεις ταινίες; Ένας άλλος σοβαρός παράγοντας ήταν το γεγονός ότι το αιγυπτιακό σινεμά στηριζόταν στην αγορά του Κόλπου και τα τελευταία χρόνια η συγκεκριμένη αγορά είναι πολύ αδύναμη. Τελευταία παρατηρείται μια κίνηση, χτίζονται νέες αίθουσες, γίνονται κάποιες παραγωγές, μιλάω πάντα για εμπορικές, mainstream ταινίες και όχι τόσο καλλιτεχνικές. Αλλά αισιοδοξώ.

Πόσα κοινά στοιχεία μοιράζεστε με τον ήρωά σας;

Υπάρχουν μερικά στοιχεία αλλά δεν είναι αυτοβιογραφική ταινία. Δανείστηκα στοιχεία από

τη ζωή μου αλλά και από ανθρώπους που γνωρίζω, από παρατηρήσεις μου και φυσικά λειτούργησε και η φαντασία. Είναι ένα μίγμα όλων αυτών. Στην ηλικία του ήρωά μου έχω εκτεθεί κι εγώ στις ίδιες δυνάμεις... όπως στη δύναμη της θρησκείας, την ανακάλυψη της σεξουαλικότητας, τη σεξουαλική σύγχυση, το να μην μπορείς στην εφηβεία

να έρθεις σε επαφή με το άλλο φύλο εύκολα.

Τελικά πόσο ανοιχτή πόρτα είναι στην Αίγυπτο για έναν έφηβο η θρησκεία;

Είναι το ακριβώς αντίθετο. Αυτό είναι και το παράδοξο. Φαίνεται να είναι μια ανοιχτή πόρτα αλλά όσο πιο πολύ μπαίνεις μέσα σ' αυτήν βλέπεις ότι δεν παίρνεις καμμία απάντηση. Πιστεύω ότι πρέπει κανείς να στηρίζεται στον εαυτό του προκειμένου να βρει την ταυτότητά του. Να μην περιμένει απαντήσεις από την κυβέρνηση, τα ιδρύματα, τη θρησκεία ή τους φονταμενταλιστές. Για κάθε άτομο υπάρχει ένας διαφορετικός τρόπος ν' ανακαλύψει τα πράγματα.

Είχατε προβλήματα με τη λογοκρισία;

Πριν από τη λογοκρισία υπάρχει η αυτολογοκρισία. Όταν γράφω λογοκρίνομαι, δεν ξεπερ-

νάω τα όρια, γιατί αν το κάνω ξέρω πως δεν θα μπορούσα να φτιάξω την ταινία. Υπάρχουν κανόνες για να παίξεις το παιχνίδι. Έπρεπε να κάνω τα πράγματα πιο μαλακά. Πιθανότατα θα έπρεπε να είμαι πιο επιθετικός.

Η εμπειρία σας ως βοηθός σκηνοθέτη του Σπάρκ Λι;

Ήταν πολύ καλά, αλλά ήταν μόνο για τρεις βδομάδες όταν ήρθε να γυρίσει στην Αίγυπτο, κάποιες σκηνές για το *Malcolm X*. Έχω δουλέψει κοντά σε πολλούς σκηνοθέτες και όλοι τους, όπως και ο Σπάρκ Λι, με βοήθησαν, όχι τόσο στο δημιουργικό μέρος της δουλειάς αλλά στην οργάνωσή της. Πώς να διευθύνεις την ομάδα, πώς να στήνεις μια παραγωγή.

Ποιο κομμάτι της δημιουργίας αγαπάτε περισσότερο;

Θεωρώ πολύ σημαντικό ν' αφοσιωθώ στο σενάριο. Ίσως επειδή και το παρελθόν μου έχει να κάνει με το γράψιμο. Πριν ήμουν συγγραφέας διηγημάτων. Για το *Κλειστές Πόρτες* δούλεψα το σενάριο τρία χρόνια. Είναι κάτι που μ' ενδιαφέρει αλλά νομίζω ότι αφορά όλους τους σκηνοθέτες που είναι και σεναριογράφοι. Το σινεμά μου αρέσει γιατί προσφέρει την δυνατότητα να τα συνδυάσεις όλα. Γράφω, παίζω με την μουσική, φτιάχνω ολόκληρο το σκηνικό μιας ιστορίας.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Pablo Trapero

Πόσο εύκολο είναι να κάνει κάποιος ταινίες στην Αργεντινή; Καθόλου εύκολο. Το Κρατικό Ινστιτούτο Κινηματογραφίας, το INCA, δυσκολεύει τα πράγματα αφού χρηματοδοτεί και προωθεί ταινίες τηλεοπτικού ύφους και σίγουρα όχι ταινίες πολιτικού περιεχομένου. Υπάρχουν ωστόσο πολλοί ανεξάρτητοι κινηματογραφιστές οι οποίοι προσπαθούν και κάνουν ταινίες που θεματικά, αλλά και υφολογικά, έχουν μια πολυχρωμία.

Πόσο η ταινία σας βασίζεται σε αληθινή ιστορία; Μόνο σε ότι αφορά τον κεντρικό χαρακτήρα, τον Ρούλο. Είναι πρόσωπο υπαρκτό. Σήμερα εργάζεται σαν μηχανικός αυτοκινήτων αλλά ξεκίνησε την καριέρα του σαν μπασίστας σε διάσημο ροκ συγκρότημα τη δεκαετία του '70. Γύρω απ' αυτόν τον άνθρωπο έπλασα την ιστορία, η οποία όμως είναι φανταστική.

Ξεκινήσατε την ταινία σας χωρίς να έχετε εξασφαλίσει χρηματοδότηση. Τι ήταν αυτό που σας έκανε να συνεχίσετε; Όταν ξεκίνησα είχα μόνο μια μικρή υποτροφία από το Κρατικό Ίδρυμα Κινηματογραφίας της Αργεντινής. Περίπου πέντε χιλιάδες δολάρια. Στο μεταξύ είχα κατα-

θέσει την πρόταση στο φεστιβάλ του Ρότερνταμ στα πλαίσια του χρηματοδοτικού διαγωνισμού «Hubert Bals». Δεν θα μου έδιναν όμως τα χρήματα αν δεν έβλεπαν κάποιο δείγμα της ταινίας. Όταν η πρόταση εγκρίθηκε, είχαμε σχεδόν ολοκληρώσει τα γυρίσματα. Ήμουν όμως αποφασισμένος να συνεχίσω. Ο κινηματογράφος είναι αυτό που θέλω να κάνω και αυτό που γνωρίζω να κάνω.

Τελικά ποιο θα λέγατε ότι είναι το βασικό θέμα της ταινίας σας, η φιλία ή η ανεργία;

Και τα δύο. Η ανεργία είναι ένα τεράστιο πρόβλημα στην Αργεντινή για όλους. Νέοι άνθρωποι τελειώνουν το πανεπιστήμιο και αναγκάζονται να δουλέψουν σαν εργάτες για να επιβιώσουν. Η φιλία και οι διαπροσωπικές σχέσεις είναι ό,τι έχουν για να κρατηθούν, μια σανίδα σωτηρίας.

Η επόμενη ταινία σας θα είναι το ίδιο ρεαλιστική;

Σκοπεύω να γυρίσω μια δραματική κωμωδία για τη διαθροά στην αστυνομία, κατά κάποιον τρόπο. Για τους Αργεντινούς, ξέρετε, η στολή του αστυνομικού προκαλεί έναν κάποιο φόβο. Είναι περισσότερο ένα κοστούμι που απο κάτω του δεν ξέρουν τι κρύβεται.

Τζ.Π.

Παναγιώτης Καρκανεβάτος

Τι συνιστά η απλότητα στην οποία επιμένετε;

Ο Κουροσάβα χρειάστηκε να φτάσει 75 χρονών, να «χτυπήσει» μια απόπειρα αυτοκτονίας λίγο πριν πεθάνει και να πει: «πέρασα ολόκληρη ζωή για να καταφέρω να γίνω απλός». Η απλότητα δεν είναι ζήτημα απόδοσης των πραγμάτων, αφορά στον τρόπο που αυτά συλλαμβάνονται. Με ποιόν τρόπο τα αντιλαμβάνεσαι, πώς τα διαχειρίζεσαι, πώς τα ιεραρχείς. Η καθαρότητα... Υπάρχουν ξέρετε κάποιες έννοιες κυρίαρχες στη «γύρα» και ο καθένας τις ερμηνεύει με βάση τη συγκυρία των καιρών. Πιστεύω ότι υπάρχουν άλλα πιο βαθιά πράγματα...

Μια κινηματογραφική ταινία συμπεριλαμβάνει αυτά τα βαθύτερα νοήματα;

Ναι. Πιστεύω πως ο κινηματογράφος παραμένει μια από τις ελάχιστες περιπτώσεις έκφρασης που παρέχουν δυνατότητα απόδοσης νοημάτων με δύναμη, με ένταση, με ακρίβεια... Από τη στιγμή που κάποιος μπαίνει στην περιπέτεια να κάνει μια ταινία, πρέπει να έχει το αίσθημα ευθύνης γι' αυτό που κάνει και στο οποίο εμπλέκει τόσους ανθρώπους. Οφείλει να είναι έντιμος.

Ποια νοήματα διαχειρίζεται η δική σας ταινία;

Την αγάπη, την ένταξη των συγκεκριμένων ηρώων στη ζωή. Ξεκινώντας την ταινία, είχα ως αφετηρία κάποιες αρχετυπικές αξίες: άνδρας, γυναίκα, έρωτας, θάνατος. Εδώ είναι που επιμένω στην έννοια του καθαρού και νομίζω ότι αυτό περνάει στην ταινία. Πρόκειται για την ιστορία ενός άνδρα και μιας γυναίκας που νιώθουν μια έλξη σωματική. Το σώμα είναι ο πιο σφαλής οδηγός για να συναντηθείς με τον άλλο, οι σωματικές αισθήσεις είναι η φύση μας. Ο Νικόλας εκφράζει αυτή τη βιωμένη, την καθαρή σχέση με τα πράγματα.

Οι μόνες ιστορίες που αξίζει να επωθούν είναι οι βιωμένες; Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, μόνο πράγματα που έχουμε ζήσει μπορούμε να πούμε, αλλιώς είμαστε ψεύτες και στημένοι.

Η δύναμη και η αισθαντικότητα που απορρέουν από τις εικόνες σας θα μπορούσαν να αποδοθούν από απόσταση;

Όχι. Αυτά επεδίωξα και χαίρομαι που τα είδατε. Αν δεν είχα περπατήσει σ' αυτά τα μέρη που δείχνει το φιλμ, θα ήμουν ανέντιμος.

Β.Π.

σκηνοθέτης της ταινίας *Κόσμος γερανός*

σκηνοθέτης της ταινίας *Χώμα και νερό*

Η μεγάλη Ισπανίδα σταρ στο Φεστιβάλ

MARISA PAREDES

Η μεγάλη Ισπανίδα σταρ, Μαρίσα Παρέδες, τιμά με την παρουσία της τις εκδηλώσεις του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, με αφορμή το μεγάλο αφιέρωμα στον Πέδρο Αλμοδόβαρ, αλλά και την πανελλήνια προεπιμέλεια της τελευταίας ταινίας στην οποία πρωταγωνιστεί, *Ο Συναγματοάρχης δεν περιμένει γράμμα από πουθενά* του Αρτούρο Ριστάιν, που προβλήθηκε χθες στις 8 το βράδυ στην Προβλήτα 3 του Λιμανιού Θεσσαλονίκης.

Μια από τις οικειότερες φιγούρες της ισπανόφωνης κουλτούρας, η Μαρίσα Παρέδες καταξιώθηκε διεθνώς όταν πρωταγωνίστησε στην ταινία του Πέδρο Αλμοδόβαρ *Ψηλά τακούνια*. Γεννήθηκε σε μια γειτονιά της Μαδρίτης, στην πλατεία Σάντα Άνα, στέκι όπου βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα θέατρα της πόλης και πολλά καφέ. Έκανε το ντεμπούτο της στο θέατρο στα 15 της. Οι γονείς της ανήκαν στην εργατική τάξη και αναγκάστηκε να δουλεύει από πολύ μικρή. Πότε στην τηλεόραση και πότε στο θέατρο, και παρά την αρχική άρνηση του πατέρα της, αναλάμβανε μικρούς ρόλους. Κάποια στιγμή της παρουσιάστηκε η ευκαιρία να αντικαταστήσει σε μια θεατρική παράσταση, μια πρωταγωνίστρια που είχε αρρωστήσει, ένα περιστατικό που ο Αλμοδόβαρ πέρασε στο σενάριο της τελευταίας του ταινίας *Όλα για τη μητέρα μου*. Τα επόμενα χρόνια ασχολήθηκε περισσότερο με την τηλεόραση, όπου για μεγάλο διάστημα διέπρεψε σε τηλεοπτικές μεταφορές κλασικών έργων του Τσέχοφ, του Ίψεν, του Ντοστογιέφσκι αλλά και νεότερων θεατρικών δημιουργιών. Το 1968 τιμήθηκε με το βραβείο καλύτερης ηθοποιού της ισπανικής τηλεόρασης. Το αποκορύφωμα της θεατρικής της καριέρας ήρθε το 1990, όταν παρουσίασε στο θέατρο Οντέον του Παρισιού το έργο *Κωμωδία χωρίς τίτλο* του Λορκα, σε σκηνοθεσία του Λουί Πασκουάλ.

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '70, που συνάντησε τον Πέδρο Αλμοδόβαρ, η παρουσία της στον κινηματογράφο δεν ήταν ιδιαίτερα έντονη. Ο Αλμοδόβαρ ήταν αυτός που την παρότρυνε να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Αν και η γνωριμία τους ήταν μακρόχρονη, η πρώτη συνεργασία τους ήρθε το 1982 με την ανατρεπτική κωμωδία *Αμαρτωλές καλόγριες*. Δέκα χρόνια αργότερα η Μαρίσα Παρέδες επιστρέφει στην κινηματογραφική επικαιρότητα, ως μούσα του τρομερού παιδιού του ισπανικού κινηματογράφου, πρωταγωνιστώντας στην ταινία *Ψηλά τακούνια*. Μια ταινία που τόσο στον σκηνοθέτη όσο και στην πρωταγωνίστρια χάρισε την διεθνή καταξίωση. Έκτοτε έγινε περιζήτητη στους κινηματογραφικούς κύκλους και συμμετείχε σε αρκετές ταινίες σκηνοθετών απ'όλον τον κόσμο. Έχει παίξει στην ταινία *Tombes du ciel* του Φιλίπ Λιόρ, στο *Τρεις ζωές και ένας θάνατος* του Ραούλ Ρουίζ, στο *Βαθύ κόκκινο* του Αρτούρο Ριστάιν και στο *Η ζωή είναι ωραία* του Ρομπέρτο Μπενίνι. Με τον Αλμοδόβαρ την ξανασυναντάμε στο *Μυστικό μου λουλούδι* το 1993 και φέτος στο συγκλονιστικό *Όλα για τη μητέρα μου*. Πρωταγωνιστεί επίσης και στην ταινία *Ο συναγματοάρχης δεν περιμένει γράμμα από πουθενά* του Αρτούρο Ριστάιν.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Μια ταινία χωρίς τίτλο
Za sada bez dobrog naslova
του Srdjan Karanovic

Ένας σκηνοθέτης φθάνει στο Κοσσυφοπέδιο από το Βελιγράδι με σκοπό να γυρίσει μία ταινία με θέμα τους δύο "καταραμένους" από την μοίρα εραστές. Όμως η δημοσιότητα που έχει λάβει το τραγικό περιστατικό δέτει σε κίνδυνο την ταινία: οι παραγωγοί προσπαθούν να επέλθουν και να φέρουν το θέμα "στα μέτρα τους". Παγιδευμένος στην παράνοια του εθνικισμού, αλλά και στους δαιδάλους του συστήματος παραγωγής ταινιών, ο σκηνοθέτης αποφασίζει να αντιδράσει δυναμικά. Τρεις άξονες συνδέουν την πλοκή σ' αυτήν την ταινία: ο πρώτος είναι η ιστορία των δύο εραστών (ο Ρωμαιοί και Ιουλιέτα στα Βαλκάνια). Ο δεύτερος άξονας είναι ένα ντοκιμαντέρ για την κατάσταση στο Κοσσυφοπέδιο. Ενώ ο τρίτος δεν είναι άλλος από την προσωπική ιστορία του ήρωα σκηνοθέτη (στον ρόλο ο Μιτο Ιοναπονσκι). Η εξέγερσή του στο τέλος συνιστά και την αντίδραση του Srdjan Karanovic απέναντι στο εθνικιστικό παραλογισμό: η αγάπη είναι πιο δυνατή από το μίσος, η απόδραση είναι η μόνη λύση.

Δ.Μ.

CINE PROBLEMA 3, 11:00

Ο ANT1 επενδύει στον ελληνικό κινηματογράφο

Από την ίδρυσή του ο ANT1 έδωσε βάρος στις κινηματογραφικές ταινίες που κάλυψαν και καλύπτουν ένα σημαντικό μέρος του προγράμματός του και σιγά σιγά, ωριμάζοντας οι αντικειμενικές συνθήκες, αποφάσισε να περάσει στο στάδιο της κινηματογραφικής παραγωγής.

Η απόφαση αυτή δεν είναι ξαφνική. Η ανανέωση της σχέσης κοινού και ελληνικής ταινίας, δημιουργεί κίνητρα και αποτελεί πρόκληση για τις παραγωγικές δυνατότητες του ANT1.

Αξίζει, φυσικά, ν' αναφερθεί ότι υπήρξαμε ο πρώτος ιδιωτικός ελληνικός σταθμός, που δημιούργησε ειδικά προγράμματα τηλεταινιών. Μέσα από το πρόγραμμα αυτό αρκετοί Έλληνες σεναριογράφοι και σκηνοθέτες εκφράστηκαν δημιουργικά και το έργο τους έφτασε μέσω της τηλεόρασης του ANT1 στο πλατύ κοινό. Επίσης, ο ANT1 είναι ο πρώτος ιδιωτικός ελληνικός σταθμός που ενίσχυσε την παραγωγή ταινιών και μετέδωσε από την συχνότητά του ταινίες βραβευμένες στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης.

Για την εκπλήρωση των προθέσεων του, ο ANT1 έχει ήδη ξεκινήσει δημιουργικές επαφές με σεναριογράφους και σκηνοθέτες για την ανάπτυξη ιδεών και σεναρίων, διαδικασία που θα ήθελε να την διευρύνει με όσο το δυνατόν περισσότερους δημιουργούς, υλοποιώντας την πρόθεσή του για την παραγωγή ελληνικών ταινιών.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Το παλιό και το καινούριο

Πόσα χρόνια έχετε να 'ρθείτε στη Θεσσαλονίκη; Τελευταία φορά επισκέφτηκα το Φεστιβάλ πριν από επτά χρόνια, ως σύμβουλος κινηματογραφίας του υπουργείου Πολιτισμού. Πρόεδρος τότε ήταν ο παππούς, ο Γρηγόρης ο Δανάλης. Μου έκανε τρομερή εντύπωση πόσο πολύ αναβαθμίστηκε από τότε... μέσα σε λίγα χρόνια κατάφερε, χάρη στον Μισέλ Δημόπουλο, να γίνει βαλκανικό, μεσογειακό, ευρωπαϊκό, και τελικώς, παγκόσμιο, κατέχοντας μια θέση αντίστοιχη πολλών ξένων φεστιβάλ. Είμαι ενθουσιασμένος και συγκινημένος, μπορώ να πω, για τις επιτεύξεις αυτές.

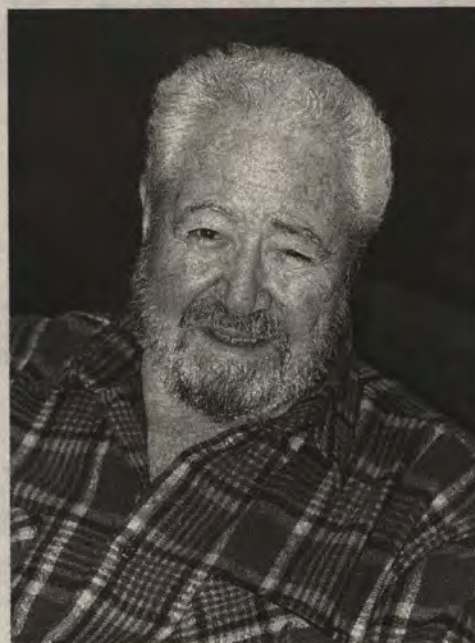
Πώς κρίνετε σήμερα τις ελληνικές ταινίες, και μάλιστα από τη θέση του επισκέπτη, θέση που εσείς επιλέξατε;

Σταμάτησα από επιλογή, ναι. Κοιτάζετε ως παλιός κινηματογραφιστής αλλά και ως θεατής, παρατηρήσεις μου. Από τότε που η ελληνική ταινία «κρατικοποιήθηκε», έφυγε από το κοινό στο οποίο απευθυνόμαστε όσοι έχουμε καταπιαστεί με τον κινηματογράφο όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλον τον κόσμο. Με το που άρχισαν οι κρατικές παροχές και τα πολλά λεφτά, σταμάτησε η ντόπια ανεξάρτητη παραγωγή, λειτούργησε ανταγωνιστικά με τους ιδιώτες παραγωγούς, που πρέπει να σας πω, ότι εκτός από λεφτά, έρχιναν πολύ μεράκι στη δουλειά τους. Κάποτε, όταν μια ταινία μεγάλων απαιτήσεων κόστιζε τρία εκατομμύρια, ερχόταν ο κρατικός φορέας και σου έλεγε εγώ μπορώ να την κάνω με έξι, οπότε οι ιδιώτες άρχιζαν να κάνουν πίσω. Για να κάνεις μια

ταινία πρέπει να εισπράξεις όσα λεφτά έδωσες, συν 15% τον τόκο, και από 'κει και πέρα να βγάλεις κέρδος. Έτσι πολλοί καλομάθανε, οι παραγωγοί έκλεισαν ή στο μεταξύ πέθαναν, ο κινηματογράφος μαράζωσε σε γκρίνιες και εισπρακτικές αποτυχίες και το κοινό βρέθηκε στην τηλεόραση. Η καινούργια γενιά σκηνοθετών που προέκυψε φρόντισε να κάνει ταινίες που δεν απευθύνονται στο κοινό. Έκαναν ταινίες για να αρέσουν στον καθηγητή τους στο σχολείο που σπουδάζανε ή στους κριτικούς του κινηματογράφου. Αγνόησαν το κοινό, γιατί θεωρούσαν κάτι τέτοιο μπανάλ. Οι εκπρόσωποι της δικής μου γενιάς κι εγώ δεν σχεδιάσαμε ούτε ένα πλάνο χωρίς να υπολογίσουμε την αντίδραση του κόσμου που θα το έβλεπε. Όταν αδιαφορείς για το θεατή και ο θεατής θα αδιαφορήσει.

Η ιστορική συγκυρία έπαιξε ρόλο όμως. Ο Νέος, λεγόμενος, Κινηματογράφος αντανakλά την εποχή του.

Δεν διαγράφω την πορεία του κινηματογράφου, εναντιώνομαι στην επιμονή μερικών να κάνουν μη κατανοητό κινηματογράφο. Είναι εξωφρενική η τάση της εποχής εκείνης να μην κάνουν κατανοητό κινηματογράφο για να μη γίνεις μπανάλ. Δεν πιστεύω ότι το αίνιγμα είναι σινεμά. Αν δεν καταλαβαίνεις μια ταινία, δεν είναι καλή. Για να μη με νομίζετε απαισιόδοξο πάντως, σας λέω ότι αυτό το πράγμα τελειωσε. Φέτος στο Φεστιβάλ και οι 24 ταινίες που παρουσιάζονται εδώ είναι κάτι παραπάνω από καλές. Για πολύ καιρό δεν ενδιαφερόμουν ιδιαίτερα για τις ελληνικές ταινίες.

«Πάλι καλά που χάρις στην τηλεόραση το νεότερο κοινό βλέπει τις παλιές ελληνικές ταινίες»

Πριν από δύο χρόνια δέχτηκα να μπω σε μια επιτροπή γνωμοδότησης για τα Κρατικά Βραβεία. Θεώρησα ευκαιρία να μη μιλάω στον αέρα και να δω το σύνολο της ελληνικής παραγωγής. Πέρσι και φέτος. Ενθουσιάστηκα. Αυτό δείχνει ότι η εποχή της εσωστρέφειας τελειωσε.

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Abendland Nightfall

Fred Kelemen

Fred Kelemen's debut feature, *Fate*, enjoyed wide success when it screened at the Festival in 1994. The film's brilliant, intensely personal exploration of the bounded destinies of lost souls was also the mark of an emerging auteur. Kelemen's latest feature, *Nightfall*, is no less the work of a visionary. It is the devastating, existentialist account of two lovers in search of redemption, told in a unique, uncompromising fashion.

Set in an anonymous European town at the end of this century, Kelemen has created a horrifying environment of barrenness and doom. Unemployment runs rampant, affecting the morose Anton (Wolfgang Michael). His lover, Leni (Verena Jasch), still works - she irons clothes for a living. Leni, upset over the veil of gloom in which Anton has surrounded himself, attempts to lift his spirits. She believes that sensuality and love far outweigh the pursuit of material happiness. She also regards the triumph of love as the perfect strategy to use against a disintegrating environment. One evening, Anton and Leni are thrust apart, left to face a long night of soul-searching and torment. Their innermost thoughts and fears are amplified by the different characters they meet on their respective journeys. Although they are trying to ward off overwhelming loneliness, their encounters only intensify the turmoils within. But ultimately, they are searching for each other, and their separate paths begin to intertwine through the night. When they finally meet again, their feelings about love and each other will have been forever changed. Kelemen, who also did the principal photography for *Nightfall*, achieved the difficult task of rendering the inner mind in visual terms. The long takes and uneasy lighting evoke the jaunting journey our two protagonists must endure before they can once again confront each other and their future.

Dimitri Eipides

OLYMPION II - P.ZANNAS, 20:00

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Σίμων ο μάγος / Simon magus της Ildiko Enyedi (Ουγγαρία, 1999)

Ένα έγκλημα διαπράττεται στο Παρίσι και η αστυνομία δεν έχει το παραμικρό στοιχείο. Δεδομένης της περιπλοκότητας που χαρακτηρίζει την έρευνα, οι αρχές καλούν έναν άνθρωπο με υπερφυσικές δυνάμεις: τον μάγο Simon Magus, που έρχεται από την Ανατολή και περιπλανιέται από πόλη σε πόλη εδώ και πολλά χρόνια. Αφού βοηθάει την αστυνομία να βρει τον δολοφόνο, ο Magus δέχεται την πρόκληση ενός αντίπαλου μάγου για να συμμετάσχει σε μια δοκιμασία: οι δύο άντρες πρέπει να θαφτούν στο χώμα για τρεις ολόκληρες μέρες.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 13:00

Ράδιο Σύννορα / Border Radio της Allison Anders (ΗΠΑ, 1989)

Ένας μουσικός της πανκ καταφεύγει στο Μεξικό, έχοντας ληστέψει έναν μπρεσάριο που δεν τον πλήρωσε.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 15:00

Man no run

της Claire Denis (Γαλλία, 1989)

Ένα σπάνιο ντοκιμαντέρ για ένα συγκρότημα αφρικανών μουσικών που δεν υπάρχει πια. Η σκηνοθέτιδα κινηματογραφεί χωρίς «προστατευτικό δίχτυ», αυτοσχεδιάζοντας ακατάπαυστα, με αποτέλεσμα η ταινία να αποκτά το αυθόρμητο, αυτοσχεδιαστικό ύφος της μουσικής που καταγράφει. Τα στοιχεία αυτά δίνουν στο ντοκιμαντέρ μια υπέροχη χροιά αυθεντικότητας.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 15:30

Σταθμός διερχομένων Gas Food Lodging

της Άλισον Άντερς (ΗΠΑ, 1995)

Η ταινία περιγράφει τη ζωή σε μια από εκείνες τις μικρές πόλεις που βρίσκονται κατά μήκος των μεγάλων λεωφόρων, αυτές που μόλις και μετά βίας αντιλαμβάνεσαι, εκτός κι αν μείνεις από βενζίνη, είσαι πεινασμένος ή χρειάζεσαι ξενοδοχείο. Δεν υπάρχει κανείς άλλος λόγος για να ξοδέψουμε

χρόνο οι περισσότεροι από μας σ' ένα απομονωμένο μέρος, όπως το Lagaprie, στην έρημο του νότιου Μεξικού. Έτσι, σπάνια έχουμε την ευκαιρία να ρίξουμε μια ματιά στο πώς κυλάει η ζωή σ' ένα τέτοιο μέρος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 17:30

Το χρώμα του ουρανού Rang-e-koda

του Majid Majidi (Ιράν, 1999)

Ο Mohammad είναι ένας οκτάχρονος μαθητής που φοιτά σε μια σχολή τυφλών στην Τεχεράνη. Ύστερα από ένα χρόνο επιστρέφει μαζί με τον πατέρα του στο μέρος όπου γεννήθηκε, ένα χωριό στα βόρεια υψίπεδα του Ιράν. Η επιστροφή του τον οδηγεί στο να ανακαλύψει το περιβάλλον του και να αρχίζει να αντιλαμβάνεται πράγματα που αγνοεί ο πατέρας του. Η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του Majid Majidi, απέσπασε αρκετά διεθνή βραβεία.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 18:00

Το σούρουπο / Abendland

του Fred Kelemen (Γερμανία, 1998)

Βρισκόμαστε κάπου στην Ευρώπη στο τέλος του 20ου αιώνα. Στην πόλη η ανεργία παίρνει τη μορφή της πανούκλας και επηρεάζει τον Anton. Η φίλη του η Leni, με την οποία ζει εδώ και χρόνια, εργάζεται σαν σιδηρώτρια σ' ένα πλυντήριο. Η Leni προσπαθεί να δώσει ζωή στο σκοτεινό κουκούλι που έχει υφάνει ο Anton γύρω από τη ζωή τους: μια ζωή που δεν θα είναι υποταγμένη στον καταναλωτισμό και στην εργασία αλλά στον αισθησιασμό, στην πίστη και στην δυνατότητα του έρωτα σαν την ύστατη αναρχική και αξιοπρεπή πράξη ενάντια σ' ένα βάρβαρο περιβάλλον.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 20:00

Απαντήστε μου / Respondetemi

της Λέα Πουλ (Καναδάς / Ελβετία, 1988)

Ένα ταξίδι μέσα από τις αναμνήσεις μιας γυναίκας που παραπαίει ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, είναι μέρος της σπονδυλωτής ταινίας *Ιστορίες του Μόντρεαλ*.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 20:30

Το κλεφτρόνι Le petit voleur

του Ερίκ Ζονκά

(Γαλλία, 1999)

Ο Σ., ένας μαθητευόμενος φούρναρης σε μια επαρχιακή πόλη, εγκαταλείπει τον φούρνο του πατέρα του ύστερα από μια έντονη λογομαχία μαζί του. Το ίδιο απόγευμα περνάει τη νύχτα του με την Laura, μια νεαρή σερβιτόρα, και ενώ εκείνη κοιμάται αυτός της κλέβει όλες τις οικονομίες της. Αυτή η πράξη σημαδεύει την αρχή μιας νέας ζωής για ένα κλεφτρόνι και τη συμμορία του. Η δεύτερη ταινία μεγάλου μήκους του Ερίκ Ζονκά που τον γνωρίσαμε πέρσι με την *Ονειρεμένη ζωή των αγγέλων*.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 21:00

Ο Αϊνστάιν του σεξ Der Einstein des sex

του Rosa von Praunheim (Γερμανία, 1999)

Η ταινία καταγράφει τη ζωή του σεξολόγου Mangus Hirschfeld (1868-1935). Ο Hirschfeld ήταν Εβραίος ομοφυλόφιλος και Σοσιαλιστής. Οι Ναζί λεπλάτψαν τον φημισμένο Ινστιτούτο Σεξολογίας που είχε ιδρύσει στο Βερολίνο κι έτσι αναγκάστηκε να μεταναστεύσει στην Γαλλία όπου και πέθανε το 1935. Ο Hirschfeld μεγάλωσε στο Kolberg, σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Humboldt και έγινε γνωστός σαν σεξολόγος στο τέλος του 19ου αιώνα. Ύστερα από την αυτοκτονία ενός αξιωματικού, ο οποίος είχε ζητήσει τη γνώμη του για την ομοφυλοφιλία του και την καταδίκη του Oscar Wilde το 1895, ο Hirschfeld αρχίζει έναν αγώνα για τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 23:00

Το ταξίδι της Φελίσια Felicia's journey

του Atom Egoyan (Καναδάς, 1999)

Οπλισμένη με κάτι λιγότερο απ' ό,τι τ' όνομα της πόλης όπου μένει, η 17χρονη Felicia διασχίζει την Ιρλανδική θάλασσα για να βρει τον εραστή της και να του πει ότι είναι έγκυος. Αντί γι' αυτό πέφτει στα χέρια του Hilditch, ενός μοναχικού εργένι κι ακούραστου φίλου άστεγων κοριτσιών.

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2, 23:30

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥΣ

Ildiko Enyedi

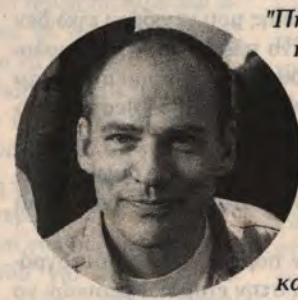

"Οι αντιστοιχίες που χαράζουν οι θεολόγοι και οι φιλόσοφοι ανάμεσα στο γνωστικισμό και τον μεταμοντερνισμό έχουν γίνει πλέον κοινός τόπος. Θα μπορούσε κανείς να χα-

ράξει μία αντιστοιχία ανάμεσα στον συγκρητισμό που άνθισε τον 1ο αιώνα μ.Χ. και στην ευρωπαϊκή κουλτούρα στο τέλος αυτής της χιλιετίας. Είναι λοιπόν ο Simon Magus ένα νέο γνωστικό φιλμ; Θα έλεγα όχι. Αντίθετα, θα έπρεπε ίσως να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον κόσμο σαν να τον βλέπουμε για τελευταία φορά, λίγο πριν εξαφανιστεί ολοκληρωτικά και κάτι εντελώς νέο ξεπροβάλλει."

για την ταινία της Σίμων ο Μάγος

Rosa von Praunheim

"Πιστεύω ότι είναι η πιο συμβατική μου ταινία, έτσι πολλοί θα απογοητευθούν με το που θα δουν μια αληθινή ιστορία με συναρπαστικούς χαρακτήρες και συγκινητικό τέλος. Ήθελα ο θεατής να πάρει στα σοβαρά την ιστορική μορφή του πατέρα του ομοφυλόφιλου κινήματος Magnus Hirschfeld και ταυτόχρονα να αποδώσω με τον πιο πειστικό τρόπο την ιστορία της ζωής και την νοοτροπία στο γύρισμα του αιώνα. Πιστεύω ότι η ταινία μου θα διαδραματίσει έναν ρόλο στο να κάνει ξανά οικείο το όνομα του Hirschfeld και να δείξει ότι οι Ναζί έσφαλαν στην προσπάθειά τους να διαγράψουν την μνήμη του."

για την ταινία του Ο Αϊνστάιν του σεξ

Atom Egoyan

"Το να ασχολείσαι με έναν serial killer, ακόμη και μ' έναν ευγενικό serial killer, θέτει το δίλημμα να βυθιστείς στις ρίζες του, σαν ανθρώπινο τέρας... Η Felicia και ο Hilditch φοβούνται και οι δύο να αντιμετωπίσουν τον κόσμο. Έχουν περιχαράκωθεί σε διάφορες μορφές άρνησης και με τον δικό τους τρόπο προσπαθούν να ξεφύγουν. Είναι δύο πλάσματα που δεν έχουν θέση στον σύγχρονο κόσμο και αυτό τους δίνει μαζί... Μια κινηματογραφική εικόνα σου δημιουργεί την ανάγκη να πιστέψεις ότι αυτό που βλέπεις είναι αληθινό. Αυτό προεκτείνεται και στην εκτίμηση των χαρακτήρων."

για την ταινία του Το ταξίδι της Φελίσια

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΒΑΛΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

40°

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

12-21 Νοεμβρίου 1999 Θεσσαλονίκης

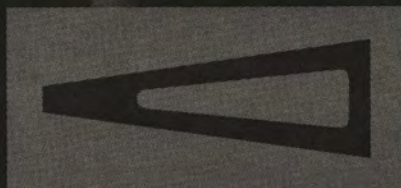
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ Dewar's

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

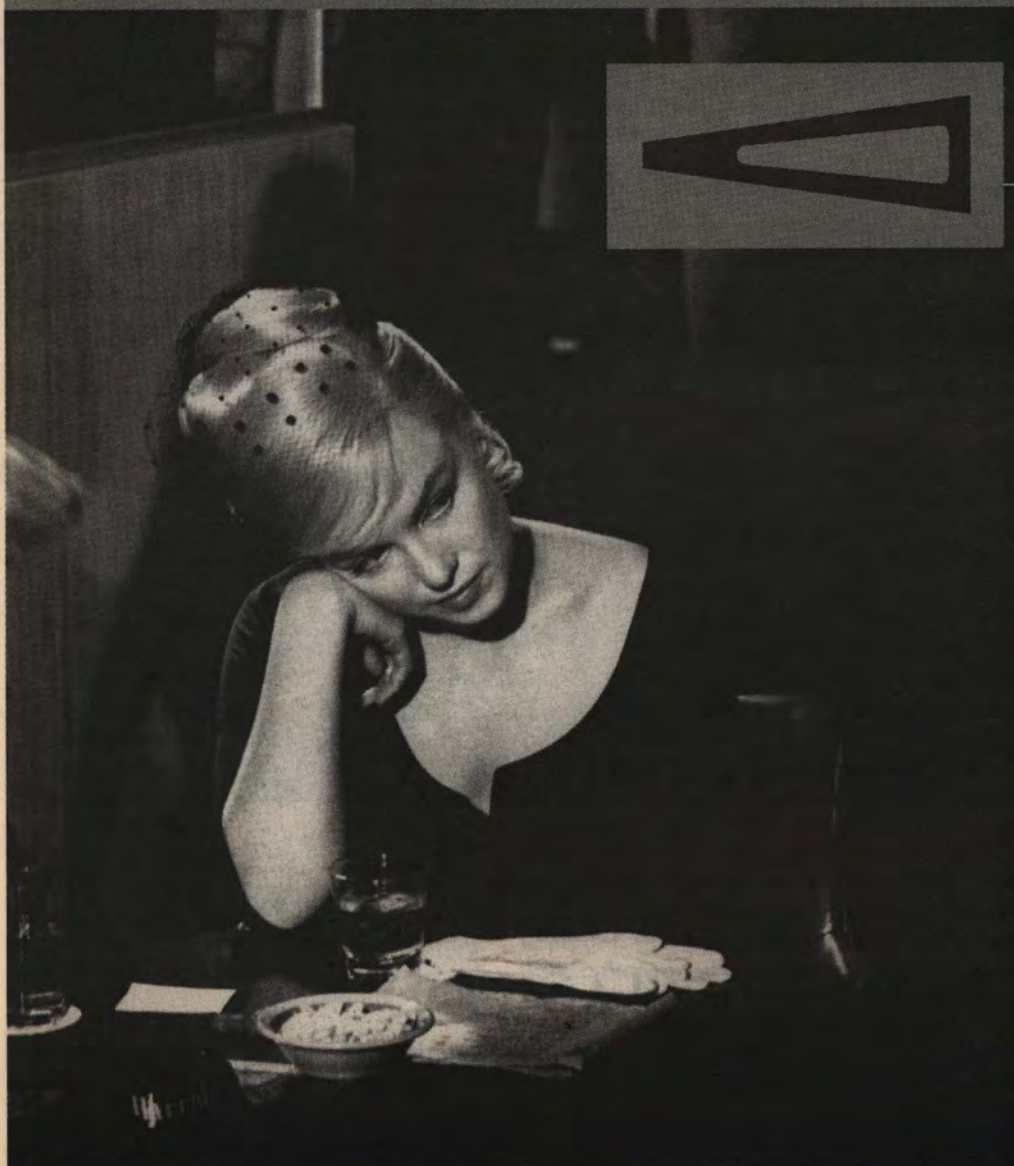

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και o Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕΘΕΑ

internet access
δωρεάν email

online gaming

scanning, printing services

web design

chatting, net meeting

real audio MP3

seminaria, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

SIGMANET

κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Carlsberg
Beer

Ίσως, η καλύτερη μπίρα στον κόσμο

Πόσες φορές
σας δώσαμε **ΕΜΕΙΣ** ραντεβού;

Περισσότερες
από όσες θυμάστε!

Η πρώτη τηλεόραση, το πρώτο ραδιόφωνο. Δυνατές και ηλούσιες εικόνες, γνώριμοι και φιλικοί ήχοι. Η ΕΡΤ είναι οι πρώτες μας αναμνήσεις. Ένα κομμάτι από την προσωπική μας ιστορία. Σε συνεχή και ζωντανή επικοινωνία με το κοινό, ευαίσθητος δέκτης των εξελίξεων, δραστήριος φορέας του πολιτισμού, συνδετικός κρίκος των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο, η ΕΡΤ σήμερα δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει... Έχει θέση στην καρδιά μας. Είναι ο πρωταγωνιστής της ραδιοηλεκτρονικής ιστορίας μας. Με τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς, με δορυφορικά προγράμματα, με ραδιοφωνικό δίκτυο, με πλήρη οδηγό ενημέρωσης και ορχήστρα μουσικών συνόλων. Η ΕΡΤ είναι κομμάτι του εαυτού σας.

ASPECT

ERT

Κομμάτι του εαυτού σας

ETN

NET

ET

EPT
SAT

ΕΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΞΥΠΟΘΕΣΙΑ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

TV 100, FM 100, FM 101, FM 100.5

δίνουμε χρώμα στη ζωή σας!

Εδώ και δέκα χρόνια τα τρία δημοτικά ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης και η δημοτική τηλεόραση TV 100 "ζωγραφίζουν" με ήχο και εικόνα, με λόγο και μουσική την καθημερινότητά μας. Με τις λαμπερές και εκφραστικές πινελιές τους το FM 100, το FM 101, το FM 100.5 και η TV 100 σας προσφέρουν μια συνεχή και συνεπή πληροφόρηση αλλά και δίνουν ξεχωριστό χρώμα στον τομέα της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας. Η Δημοτική Εταιρεία Πληροφόρησης, Θεάματος και Επικοινωνίας είναι το "επίδεξιο χέρι" που με τους τέσσερις σταθμούς της σίγουρα κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Αγγελάκη 16 - 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ. 266.202 fax 266.569 ■ Νικ. Γερμανού 1 - 546 21 Θεσσαλονίκη - τηλ. 265.828 fax 267.532

εξώστης

13

Για μας είναι τυχερό.
Παρασκευή και 13 κυκλοφορεί
το πρώτο τεύχος του "εξώστη"

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 1999
μπαίνουμε στο 13ο χρόνο μας

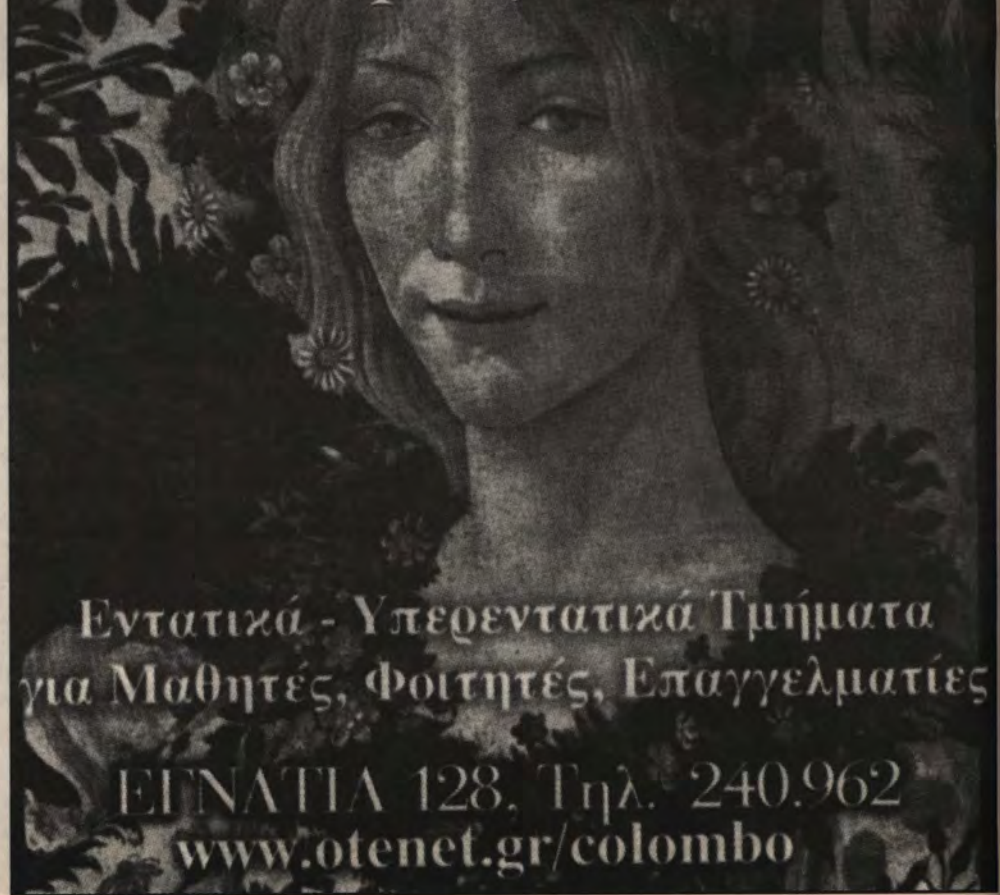
13 χρόνια μετά τίποτα για
δεν είναι ίδιο

Ισαύρων 3, τηλ. 267484, fax 287869
νέο τηλέφωνο 252050

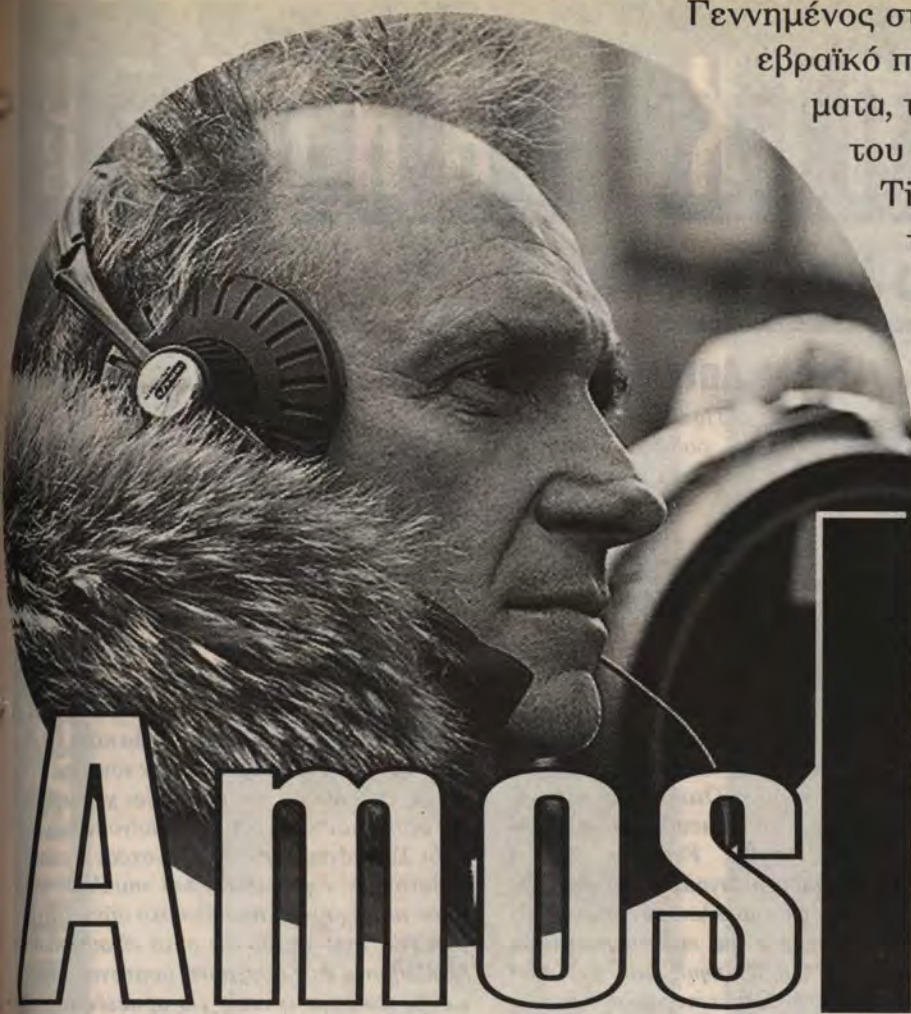
Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

Εντατικά - Υπερεντατικά Τμήματα
για Μαθητές, Φοιτητές, Επαγγελματίες

ΕΓΝΑΤΙΑ 128, Τηλ. 240.962
www.otenet.gr/colombo

Γεννημένος στην Ιερουσαλήμ το 1947 ο σκηνοθέτης της ταινίας *Fiona* σπούδασε στο εβραϊκό πανεπιστήμιο φιλοσοφία και ψυχολογία. Έχει γράψει αρκετά μυθιστορήματα, τα οποία έχουν εκδοθεί σε διάφορες γλώσσες, ενώ άρθρα και διηγήματά του έχουν δημοσιευτεί σε εφημερίδες μεταξύ των οποίων και οι New York Times. Η *Fiona* είναι η όγδοή ταινία του και η δεύτερη με πρωταγωνίστρια την κομψή, εύθραυστη, ερεθιστική και απρόβλεπτη Anna Tomson. Με το *Sue* ο Kollek πριν ένα χρόνο κέρδισε το βραβείο της διεθνούς κριτικής επιτροπής στο Βερολίνο. Στη *Fiona*, με ύφος ντοκιμαντέρ, κάμερα στον ώμο, κοντινά πλάνα, αχνό φωτισμό, ο Kollek αποκαλύπτει μια πτυχή του κόσμου των crack-houses της Νέας Υόρκης ακολουθώντας την πορεία της μούσας του.

Kollek

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΗ ΔΙΑΙΪΣΘΗΣΗ

Πριν ασχοληθείτε με τον κινηματογράφο γράψατε μερικές νουβέλες. Ποιές είναι οι χαρακτηριστικές διαφορές μεταξύ των δύο τρόπων έκφρασης;

Το γράψιμο έχει μια ενόραση που το χαρακτηρίζει, είναι δηλαδή μια πολύ εσωτερική διαδικασία. Όταν σκηνοθετείς μια ταινία, όπως είναι φυσιολογικό, έχεις να κάνεις με πολύ διαφορετικά πράγματα. Στη δική μου την περίπτωση εγώ είμαι ο παραγωγός, είμαι αυτός που θα βρει τα χρήματα για την ταινία και θα επιλέξει τους ηθοποιούς. Επομένως, είναι αρκετά πολύπλοκο το να διεκπεραιώσεις όλα αυτά τα καθήκοντα. Μου αρέσει εξίσου το γράψιμο και το να κάνω ταινίες.

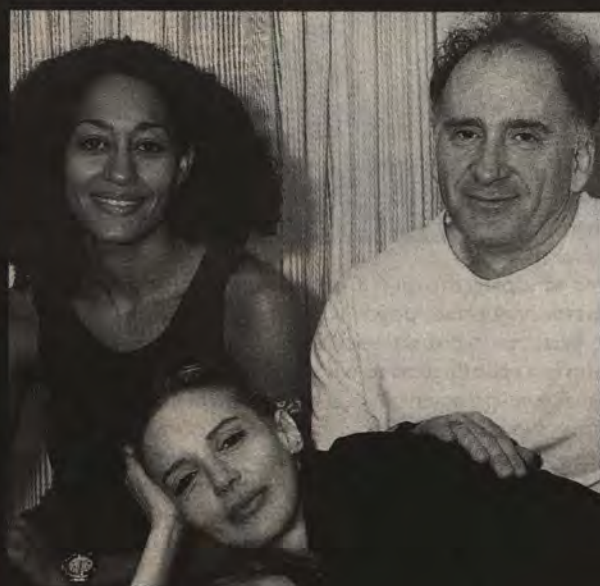
Οι ταινίες που κάνατε πριν γνωρίσετε την βασική σας ηθοποιό, την Anna Tomson, είναι τελείως διαφορετικές από τις δύο τελευταίες σας.

Νομίζω ότι είναι μια φυσιολογική και σταδιακή πορεία. Θα έλεγα πως ήμουν λιγότερο σίγουρος, αποφασισμένος και τολμηρός στις προηγούμενες ταινίες μου. Είχα μικρή εμπιστοσύνη στον εαυτό μου και δεν ακολουθούσα τα ένστικτα και τα συνησθήματά μου, γιατί ήμουν περιστοιχισμένος από ανθρώπους που ήταν πιο έμπειροι από μένα κι ένιωθα μειονεκτικά. Με τη *Sue* και την *Fiona* όμως, άκουγα τις φωνές βαθιά μέσα μου και τα συναισθήματά μου, χωρίς να δίνω ιδιαίτερη σημασία στο τι έλεγε ο ένας και ο άλλος συνεργάτης μου. Ποτέ δεν πήγα σε μια σχολή κινηματογράφου, άρχισα να σκηνοθετώ ταινίες με πολύ λίγες ουσιαστικές τεχνικές γνώσεις. Προερχόμενος από τον χώρο της συγγραφής βιβλίων, μάλλον δεν ήμουν ποτέ πολύ σίγουρος γι' αυτό που έκανα. Στη *Sue* και την *Fiona* σταμάτησα να ακούω όλους αυτούς τους ειδικούς να μου λένε πώς πρέπει να κάνω το ένα ή το άλλο πράγμα, και απλά έκανα τα γυρίσματα σύμφωνα με τον τρόπο που εγώ σκεφτόμουν και σύμφωνα με το σενάριό μου. Είχα πάρει επίσης πολύ λιγότερα μέτρα προστασίας για διάφορους τομείς της ταινίας και λειτουργούσα πιο ελεύθερα.

Μοιάζει να δουλεύετε περισσότερο ακολουθώντας την διαίσθησή σας παρά μια λογική σειρά των πραγμάτων.

Πρόσφατα, όταν γράφω, προσπαθώ να δουλέψω με τη διαίσθησή μου. Αυτό δεν το έχω κάνει σε όλες μου τις ταινίες. Όταν το κάνεις συνειδητά είναι πολύ καλό, άλλες φορές μπορεί να μην πετύχει καθόλου. Νομίζω ότι η αληθινή τέχνη έρχεται από το υποσυνείδητο κυρίως και όχι από την καλή οργάνωση κι ένα μελετημένο σχέδιο. Μπορεί να είσαι ένα πολύ έξυπνο άτομο, να γράφεις βιβλία, να κάνεις ταινίες και όλα αυτά να τα δέχεται πολύ καλά ο κόσμος. Πιστεύω όμως ότι η τέχνη δεν έχει να κάνει με επιστημονικές γνώσεις και σωστή κατάρτιση, η ιδέα ενός έργου μπορεί να γεννηθεί για παράδειγμα μέσα σ' ένα όνειρο στη μέση της νύχτας. Στις δύο τελευταίες μου ταινίες, και κυρίως στην *Fiona*, προσπάθησα να δουλέψω με αυτόν τον τρόπο, με την διαίσθηση. Δεν υποστηρίζω ότι η *Fiona* είναι αληθινή τέχνη, το μόνο που ισχυρίζομαι είναι ότι προήλθε από μένα και τα δικά μου αισθήματα και δεν έγινε βάσει κάποιου σχεδίου που θα ικανοποιούσε τον κόσμο και θα γινόταν μεγάλη επιτυχία στο box office.

Η *Fiona* ζει σε μια κατάσταση άγριας παρανομίας. Εγκαταλείμνη από την μητέρα της έζησε στη συνέχεια μ' έναν βάνουσο πατέρα για να καταλήξει τελικά στην πορνεία και τα ναρκωτικά. Δίχως ίχνος ντροπής ζει τη ζωή της ακόλαστα και απολύτως ανήθικα. Η *Fiona* δολοφονεί τρεις αστυνομικούς με την ίδια αδιαφορία που "ψωνίζει" ή "ψωνίζεται" και στη συνέχεια βρίσκει καταφύγιο σ' ένα σπίτι, όπου συναντά την Anita, μια πόρνη εξαντλημένη απ' τη ζωή. Όμως η Anita τυχαίνει να είναι η μητέρα της *Fiona*. Και οι δυο τους δούλευαν στα ίδια μέρη αλλά δεν είχαν συναντηθεί ποτέ. Αυτή η συνάντηση θα γίνει η αφορμή για να εγκαταλείψει η *Fiona* τη Νέα Υόρκη. Όπως λέει και ο σκηνοθέτης, "...η ταινία γυρίστηκε σε 18 μέρες μ' ένα αφοσιωμένο συνεργείο, με κάμερα στο χέρι, λίγες πρόβες, λίγη προετοιμασία, αρπάζοντας μια στιγμή, έναν χώρο, μια κατάσταση, όπως παρουσιαζόταν, κινούμενοι γρήγορα και κινηματογραφώντας υλικό που σπάνια εμφανίζεται."

“Πιστεύω πως η τέχνη δεν έχει να κάνει με επιστημονικές γνώσεις και σωστή κατάρτιση, η ιδέα ενός έργου μπορεί να γεννηθεί για παράδειγμα μέσα σ' ένα όνειρο στη μέση της νύχτας”

Πόσο διάστημα χρειαστήκατε για να ολοκληρώσετε την *Fiona*; Συνολικά 60 μέρες και τα γυρίσματα γινόντουσαν κυρίως Σαββατοκύριακα. Ο φωτογράφος ερχόταν από το Οχάιο τα Σαββατοκύριακα και μετά επέστρεφε στην πόλη του. Βέβαια, πριν από αυτό, είχα γνωρίσει δύο κορίτσια τα οποία με πήγαν στο crack-house που βλέπετε στην ταινία. Θυμάμαι ότι υπήρχαν κορίτσια που κάπνιζαν συνέχεια, ντυμένα με λίγα ρούχα και το σπίτι ήταν πολύ μικρό. Υπήρχε η αίσθηση ότι το μέρος εκεί ήταν πολύ άγριο και παράξενο, κυρίως λόγω των ναρκωτικών. Δεν άνοιγαν ποτέ το παράθυρο, η κάπνα ήταν υπερβολική, υπήρχε crack... Ένιωσα την ανάγκη να κάνω γυρίσματα σ' αυτό το μέρος. Μίλησα πρώτα μ' ένα κορίτσι, έπειτα με το αγόρι που είχε το σπίτι, το οποίο δεν είχε καταλάβει πόσο σοβαρός ήμουν για τα γυρίσματα της ταινίας εκεί. Πήγαμε για οχτώ μέρες και μέναμε 4-5 ώρες καθημερινά. Πάντα πλήρωνα τα παιδιά με τα οποία μιλούσα μαζί, όπως και το αγόρι που είχε το σπίτι, γιατί δεν ήθελα να νομίζουν ή να νιώθουν ότι τους εκμεταλλεύομαι. Εξάλλου δεν ήμουν και φίλος τους. Ήθελα να μπορώ να συνεργάζομαι μ' αυτά τα παιδιά.

Στο *Fiona* υπάρχει το στοιχείο εμφάνισης-δημιουργίας και εξαφάνισης του ανθρώπινου γένους. Οι άνθρωποι έρχονται και φεύγουν μέναν παράξενο τρόπο στον κόσμο. Αυτό το θέμα μοιάζει να σας απασχολεί περισσότερο στη δουλειά σας.

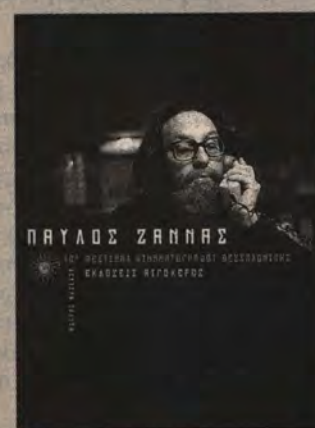
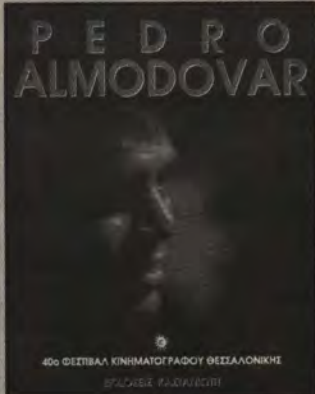
Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να πω ότι έχετε δίκιο, ένιωσα έτσι. Από την άλλη πλευρά, επειδή είμαι από το Ισραήλ και προέρχομαι από μια επώνυμη οικογένεια, μέναν πατέρα ο οποίος παίζει σημαντικό ρόλο στην κοινωνία της χώρας, η όλη ανατροφή μου βρίσκεται στον αντίποδα αυτού που διαπραγματεύεται η ταινία μου. Ανατράφηκα με το ιδανικό της επιβίωσης του έθνους του Ισραήλ και για μένα το να κάνω μια ταινία για να δείξω πώς ζει ένας διαφορετικός από τον δικό μου κόσμος, είναι μια επανάσταση. Θα μπορούσα να δείξω τις πτυχές της Ισραηλινής κοινωνίας αλλά ασχολήθηκα με μερικούς περιθωριακούς τύπους. Αυτή η ταινία παίζει πολύ μεγάλο ρόλο για μένα χωρίς να μπορώ να το εξηγήσω με ψυχολογικούς όρους. Στην πραγματικότητα δεν ξέρω γιατί διάλεξα ναρκωμανείς, εφόσον δεν είναι καθόλου σπουδαίοι για τον κόσμο σήμερα και η ζωή τους θεωρείται ασήμαντη.

Ζείτε στο Ισραήλ τον περισσότερο καιρό ή στην Νέα Υόρκη; Η οικογένειά μου είναι στο Ισραήλ και τα τελευταία 25 χρόνια πηγαίνω συχνά από το ένα μέρος στο άλλο. Αγαπώ πολύ το Ισραήλ αλλά και την Νέα Υόρκη, η οποία είναι τελείως διαφορετική. Για μένα η Νέα Υόρκη συμβολίζει την ελευθερία. Μεγάλωσα στο Ισραήλ πιστεύοντας ότι είναι καθήκον μου να πάω στο στρατό από τα 18 ως τα 21 μου χρόνια και ότι πρέπει πάντα να νοιάζομαι για το τι συμβαίνει στη χώρα μου. Αντίθετα, στη Νέα Υόρκη μπορώ και κάνω παρέα με πολύ περιθωριακούς τύπους κι αυτό είναι ένα είδος φυγής. Μ' ενδιαφέρει το γεγονός πως οι τελευταίοι δεν νοιάζονται για θέματα όπως πώς θα πληρώσουν το νοίκι, πόσο θ' ανέβει ο φόρος εισοδήματος ή τι θα κάνει η οικογένειά στο μέλλον και πόσο θα ζήσει.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιότης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Οι σκηνοθέτες μιλούν για τις ταινίες τους

Antonio-Pedro Vasconcelos

“Διάλεξα τον συγκεκριμένο τίτλο γιατί είναι μια λέξη που χρησιμοποιείται στην καθημερινή γλώσσα, για να εκφράσει ένα είδος ελπίδας, παράλογης και αυτοκαταστροφικής, μια ασυνείδητη επίκληση

για αποτυχία και δυστυχία, της οποίας μια έμμεση επιρροή μπορούμε να αναγνωρίσουμε στην Πορτογαλική ιστορία, στην ποίηση και στη λογοτεχνία. Επέλεξα ένα εξόριστο, τον Jose, γιατί, από την μια πλευρά, οι καλύτεροι μου φίλοι ήταν εξόριστοι για πολλά χρόνια και από την άλλη, γιατί οι εξόριστοι, όπως λει και ο Μπρεχτ, είναι πρόσωπα καθαρά και στοχαστικά, με ένα πνεύμα αληθινά διαλεκτικό. (...) Στις τρεις τελευταίες σκηνές, οι οποίες σύμφωνα με το σχέδιό μου είναι ταυτόχρονα υπερβολικά πικρόχολες και ειρωνικές, οι μικροαστοί παίρνουν τον λόγο: και αυτό, καθώς με αφορά, είναι η αληθινή τραγωδία: ο Έρωτας και η Επανάσταση κατάντησαν λέξεις για κουτσομπόληδες.”

για την ταινία του *Oxala*

Lauro Antonio

“Ποτέ δεν πήγα σε ιεροδιδασκαλείο ή οικοτροφείο και η μόνη εμπειρία που έχω από το να είσαι σε περιορισμό, είναι οι έξι μήνες που υπηρέτησα ως νεοσύλλεκτος στον

στρατό. Όμως από τότε που ήμουν στην εφηβεία, αυτοί οι κλειστοί χώροι, όπου τα πάντα ήταν δυνατά να συμβούν, μου προκαλούσαν τρόμο. Όταν ήμουν πολύ νέος, παρ’ όλα αυτά, είχα γοητευθεί από το μυθιστόρημα του Vergilio Ferreira, Manha Submersa, το οποίο περιγράφει ακριβώς αυτήν την ατμόσφαιρα των κλειστών χώρων. Το είδα όμως μέσα από μια ευρύτερη οπτική, μιας κοινωνίας ή μιας χώρας που υπομένει την αυστηρότητα ενός δικτάτορα, και ο οποίος δικτάτορας ευνοχίζει την επιθυμία επιβάλλοντας έναν δεσποτικό πατερναλισμό. Και έτσι, όταν κατάφερα να κάνω την πρώτη μου ταινία, διάλεξα αυτό το μυθιστόρημα με το οποίο είχα ταυτιστεί και το οποίο θα ήθελα πραγματικά να το είχα γράψει εγώ.”

για την ταινία του *Manha Submersa*

Alberto Seixas Santos

“Η πρόθεση ήταν να κατασκευαστεί ένα μωσαϊκό στην αφήγηση, στο οποίο αυτόνομες ζωές να κινούνται παράλληλα και να συγκλίνουν. Σε μια ταινία όπου το κεντρικό θέμα είναι το Κακό και η

δύναμη εξάπλωσής του, θα ήθελα κάθε σκηνή να επηρεάζει το ρυθμό και τον τόνο της επόμενης της, ακόμα και όταν νέοι χαρακτήρες και αφηγηματικές γραμμές μπαίνουν στο παιχνίδι. Σε απάντηση πιθανών ενστάσεων, ότι τα θέματα των ναρκωτικών και του AIDS είναι κλισέ που έχουν εξαντληθεί στη σύγχρονη λογοτεχνία, έχω να πω ότι αυτά είναι υπαρκτά προβλήματα στη σύγχρονη πορτογαλική κοινωνία, ότι είναι η αιτία για αρκετές από τις πράξεις μας, ότι μας καθορίζουν όλο και περισσότερο. Ότι αλλάζουν τα ήθη και τα συναισθήματά μας σ’ όλον τον κόσμο και εδώ. Έχουμε αλλάξει. Ακριβώς επειδή ενδιαφερόμαι για τα σύγχρονα ζητήματα, ασχολούμαι με προβλήματα που ακούω καθημερινά.”

για την ταινία του *O Mal*

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Επιχείρηση ταφής / Funeral business

του Gjergj Xhuvani (Αλβανία, 1999)

Καλοκαίρι του 1997, η Αλβανία βρίσκεται σε κατάσταση αναταραχής. Ένα καθεστώς φόβου και τρόμου έχει επιβληθεί στη χώρα, καθώς οι ένοπλες συγκρούσεις επεκτείνονται από το Νότο προς το Βορρά. Μέσα σ’ αυτήν την κατάσταση τρόμου και ανασφάλειας η Sana, μια νεαρή γυναίκα, περιμένει τον Andoni, τον σύζυγό της να γυρίσει στο σπίτι. Φοβισμένη, ανασφαλής, μόνη και σε ένταση, αισθάνεται έναν κλοιό τρόμου γύρω της. Καθώς το σκοτάδι πέφτει, απειλητικές σκιές την περικυκλώνουν και την απειλούν. Η Sana πρέπει να αμυνθεί, πρέπει να προστατεύσει τα παιδιά της. Πυροβολεί από το παράθυρο μια απειλητική φιγούρα που πλησιάζει προς το σπίτι. Το πρωί θα διαπιστώσει ότι έχει κάνει ένα τραγικό λάθος... Έχοντας ως φόντο μια χώρα που βρίσκεται σε κρίση ηθική, όπου η έννοια του δικαίου είναι τραγικά απύσχα, όπου η βία εξαπλώνεται ως μια μεταδοτική νόσος, ο σκηνοθέτης στέκεται στον χαρακτήρα της νεαρής γυναίκας καθώς αυτή, πολιορκημένη από τις δυνάμεις του Κακού, προσπαθεί να αμυνθεί απέναντι στην εισβολή της βίας στο χώρο και την οικογένειά της.

“Αυτό που προσπαθούμε να πούμε είναι ότι εμείς οι Αλβανοί δεν πρέπει να εκμεταλλευόμαστε την αγορά του θανάτου, γιατί η ζωή είναι ότι πιο πολύτιμο υπάρχει, και η ζωή και ο θάνατος δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως επιχειρήσεις. Η ταινία αναφέρεται σ’ ένα πραγματικό περιστατικό που συνέβη τον Μάρτιο του 1997. Προσπαθήσαμε να είμαστε όσο το δυνατόν περισσότερο πιο πιστοί στην πραγματική ιστορία. Ο τρόμος εκείνων των ημερών είναι ολοζώντανος στην ταινία. Παρ’ όλα αυτά δεν μπορούσαμε να αποκλείσουμε ένα ψήγμα ελπίδας για το μέλλον: γι’ αυτό στο τέλος της ταινίας δεν συμπεριλάβαμε τα γεμάτα δάκρυα μάτια της ηρωίδας, της Sana.”

Ο σκηνοθέτης για την ταινία του

CINE PROBANTA 1, 20:30

Νεκρά ταχύτητα / V ieru

του Janez Burger (Σλοβενία, 1999)

Κεντρικός χαρακτήρα της αφήγησης ο Dizzy, ένας αϊώνιος φοιτητής σταθερά προσκολλημένος στην ασφάλεια του δικού του χώρου. Περνά τον καιρό του βλέποντας τηλεόραση, αδιάφορος για τον χρόνο που περνά, ακολουθώντας μια αδιατάρακτη καθημερινή ρουτίνα. Η άφιξη ενός καινούργιου συγκατοίκου, του Marko, ενός πρωτοετή φοιτητή, θα κλονίσει το οικοδόμημα της ανίας που με τον χρόνο έχει κτίσει. Οι διαφορετικές προσεγγίσεις τους για τη ζωή είναι η βάση των αντιθέσεών τους. Ο Dizzy σύντομα θα βρεθεί σε κατάσταση κρίσης: η άφιξη της Marina, της φίλης του, για να του ανακοινώσει την απόφασή της να χωρίσουν, είναι ακόμα ένα επεισόδιο που θα διαταράξει την ισορροπία του. Έτσι, εκ των πραγμάτων, θα βρεθεί κοντά στον συγκατοικό του Marko και την φίλη του Ana. Όμως η στιγμή που ο Dizzy πρέπει να πάρει κάποιες αποφάσεις πλησιάζει... Μια πικρή κωμωδία ή ένα δράμα με κωμικά στοιχεία: η ταινία είναι σπουδή πάνω σ’ έναν χαρακτήρα και στην κατάσταση στασιμότητας, έλλειψης δράσης και αδρόνειας που βιώνει.

“Ο Dizzy, ο ήρωας αυτής της ταινίας, βρίσκεται μπροστά στην ενηλικίωση του. Αυτό δειχνεται με την χαρακτηριστική απουσία πρωτοβουλιών, την αποξένωση, την παρακμή και τον κυνισμό που χρησιμοποιεί για να δικαιολογήσει την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ζωή του. Είναι δυνατόν στην διανοητική κατάσταση που βρίσκεται να δημιουργήσει μια ήρεμη, αληθινή ή τουλάχιστον φυσιολογική διαπροσωπική σχέση; Ποια μπορεί να είναι η αφορμή που θα τον βγάλει από την κατάσταση αδρόνειας στην οποία βρίσκεται; Ποια είναι η θετική συμπεριφορά; Πώς μπορεί να ξεπεράσει τον φόβο της ζωής; Πώς μπορεί ν’ ανοιχτεί σ’ έναν άλλον άνθρωπο;”

Ο σκηνοθέτης για την ταινία του

CINE PROBANTA 1, 20:30

Maria Roussi «Portuguese Spring» - «Balkan Survey» Coordinator

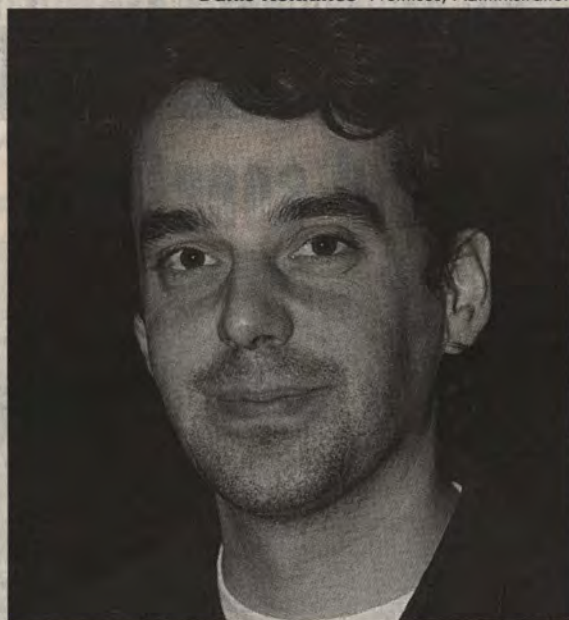
Evi Vlahava Foreign Guest Service

Georgia Dodou Guest Liaison, Guest Service

Niki Katsantoni Public Relations, Press Office

Danis Kokkinos Premises, Administration

Melina Melikidou Assistant, Press Office

ΒΡΑΒΕΙΟ EUROPA CINEMAS

40ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Στο πλαίσιο του προγράμματος MEDIA της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το EUROPA CINEMAS δημιούργησε το 1992 το πρώτο Δίκτυο κινηματογραφικών αιθουσών με σκοπό την ενίσχυση και προώθηση των ευρωπαϊκών ταινιών. Μέχρι σήμερα το Δίκτυο απαρτίζεται από 831 αίθουσες που καλύπτουν 213 ευρωπαϊκές πόλεις, ενώ η επιχορήγηση του EUROPA CINEMAS κυμαίνεται από 20 έως 60 χιλιάδες ευρώ το χρόνο. Αυτό δίνει τη δυνατότητα στις κινηματογραφικές αίθουσες να μπορούν να εντάξουν στο πρόγραμμά τους το 50% της ετήσιας ευρωπαϊκής παραγωγής.

Είς όνομα του EUROPA CINEMAS, θέσπισε το βραβείο "Europa Cinemas", που σκοπό έχει την ανάδειξη και προβολή ευρωπαϊκών ταινιών νέων δημιουργών έξω από την χώρα παραγωγής τους. Μια Πενταμελής Επιτροπή, που ανήκει στο Δίκτυο κινηματογραφικών αιθουσών, απονέμει το βραβείο, το οποίο αντιστοιχεί σε 10.000 ευρώ και δίνεται από το EUROPA CINEMAS στον διανομέα της βραβευμένης ταινίας ως ενίσχυση στην προώθηση και προβολή του φιλμ. Η βραβευμένη ταινία δεν μπορεί να προέρχεται από την διοργανώτρια χώρα του Φεστιβάλ.

Για πρώτη φορά το βραβείο απονεμήθηκε στην ισπανική ταινία *Solas* του Μπενίτο Ζαμπράνο, που προβλήθηκε στο Φεστιβάλ της Στουτγκάρδης (8-13 Ιουνίου 1999). Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αγοραστεί η ταινία από τη γερμανική εταιρεία διανομής "Pegasus".

Στο πλαίσιο του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (12-21 Νοεμβρίου 1999), θα απονεμηθεί για δεύτερη φορά το βραβείο "Europa Cinemas".

Τα μέλη της Πενταμελούς Επιτροπής είναι οι εξής: Martina Borck (Κολωνία, Γερμανία), Stefan Kitanov (Σόφια, Βουλγαρία), Tiina Lokk (Ταλίν, Εσθονία), Christian Braschi (Τουλόν, Γαλλία) και Κώστας Γασπαρινάτος (Κορυδαλλός, Ελλάδα).

Οι υποψήφιες ταινίες (πρώτες ή δεύτερες νέων σκηνοθετών) για το βραβείο "Europa Cinemas" είναι:

Διεθνές Διαγωνιστικό:

- Pizza King* του Ole Christian Madsen (Δανία)
- Qui plume la lune?* της Christine Carrière (Γαλλία)
- Garage Olimpo* του Marco Bechis (Ιταλία-Γαλλία-Αργεντινή)
- Ressources humaines* του Laurent Cantet (Γαλλία)
- Human traffic* του Justin Kerrigan (Μεγάλη Βρετανία)

Νέοι Ορίζοντες:

- Following* του Christopher Nolan (Μεγάλη Βρετανία)
- Nordrand* της Barbara Albert (Αυστρία)
- The war zone* του Tim Roth (Μεγάλη Βρετανία)
- Wege in die Nacht* του Andreas Kleinert (Γερμανία)

Το EUROPA CINEMAS έχει την υποστήριξη των: National Cinematographic Center (Παρίσι), Eureka Audiovisuel (Βρυξέλλες), Eurimages (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο-Στρασβούργο) και το Γαλλικό Υπουργείο Εξωτερικών (Παρίσι).

Η ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟ 40ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ

Red Lanterns. When, at the start of his career, filmmaker Vassilis Georgiadis, helped out on film sets, he was always bothered by one thing –the way actors spoke. With his 1956 directing debut he ensured that the characters spoke in a natural style. Georgiadis, who is known for his box office success and films like the Oscar-nominated "Red Lanterns" has kept an eye on the developments in Greek cinema, even though he has left film production to the new generation. While he hopes that Greek film will one day break its reliance on state funding, he pointed to some great trends in the local industry. The director is of the mind that Greek films should concentrate on a unique cultural expression, and not imitate American films, or genres like science fiction or action (although it would be hard to explain that to the sold-out "Attack of the Killer Moussaka" crowds at the festival). Georgiadis was thrilled that four of the films in the Greek Panorama of the festival express what he saw as the essence of Greece.

Polaroids and butterflies. Tonino Guerra gave more of a storytelling hour than a press conference yesterday. He told journalists about his parents, the possible Brazilian origin of his name, life in a camp in Germany, and tales about his colleagues. It was while locked up during the war that his storytelling gift really flourished. When they were hungry, the other prisoners would ask a young Guerra to describe meals. "They would sometimes ask for seconds," Guerra recalled. He also shared a poem called "The Butterfly" with his audience, yesterday. The screenwriter felt that being modest about achievements, and powerful in poetry, was essential to working with some of the century's most notable directors. Among his many stories, Guerra told a tale of a location-scouting trip to Uzbekistan, where Antonioni snapped a Polaroid photo of local people. When the subjects of the snapshot saw themselves in their first photograph, they refused to keep the Polaroid, saying: "Why should we stop time?" It wasn't hard to picture directors choosing Guerra to shape their scripts after seeing the way the tales flowed out of him in the shape of meaningful, lively anecdotes.

Spanish rose. Last night, Marisa Paredes arrived in the city, and took the stage at the festival, presenting her latest project, a film by Arturo Ripstein. The film, which made its Greek premiere yesterday evening at the Olympion to a packed house, is about a colonel who has unsuccessfully tried collecting his pension for twenty years.

Earth tones. Music was essential in creating the atmosphere of the International Competition film "Earth and Water." According to one of the three music composers of the film, Yorgos Christianakis, and director Panos Karkanevatos, they still are debating details about the film's music. Another film where the Greek countryside and rural people are featured large is Dinos Abdelioudis' "The Spring Gathering." While the three-hour long film didn't make it into the International Competition, some people who saw the film's premiere yesterday morning and evening felt the film deserved major kudos.

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT 40th THESSALONIKI FILM FESTIVAL THURSDAY 18 NOVEMBER 1999 • N. 61

A vivid spectrum of cinema

Michel Dimopoulos & Vassilis Georgiadis

Justin Kerrigan and his slippers...

Alexis Grivas,

International Competition-Retrospectives Coordinator

Yellow cabs. Argentine filmmaker Pablo Trapero, who accompanied his film "Mundo Grúa" to the festival explained that the life of filmmakers in his country was not easy. In fact "sometimes people take up driving a taxi, instead of making films" he noted. His award-winning out-of-competition film is about an artist taking on different jobs to survive. In his film, a rock star, who has been forced to become a construction worker, loses his job and finds work 2000 kilometers away...

Disco lights. The festival party to end all festival parties is finally here. This evening, the annual New Horizons party will be held at Milos, a multi-building complex, with a mood and music for any taste in each of its rooms.

Noire surprise. "Following" played to a packed audience yesterday, in the Olympion II/P. Zannas theatre. This New Horizons' selection may look simple on the surface, but ends up challenging viewers to fit together the pieces. In it a man becomes the apprentice of an unusual robber who enjoys breaking into London flats, and getting to know strangers through their belongings.

Dark nights. When you have become numbed to the news, it often takes a film to make Balkan pain real. "Funeral Business" is a short, simply shot story about the nightmarish desperation in Albania in 1997. In the economic film, a state of war has swept through town, with eggs suddenly precious treasures and guns in the hands of children. In this morbid, bleak environment, it's the most natural thing in the world for upright coffins to march across one's yard. Showing immediately after the Albanian short, today, is a film from Slovenia, "Idle Running," an example of Balkan filmmaking focusing on personal relationships rather than politics. Variety described the film as a meeting of "Slacker" and "Clerks" in a "Ljubljana dorm room."

Sky blue. At six this evening, the acclaimed Iranian film "The Colour of Heaven" will be playing. Mohammad's father works in the dark coal mines and Mohammad himself is blind, but when his father picks him up for summer vacation, and the pair set off through the mountains of Northern Iran, the journey is full of colour and light.

Minty green. The second Greek film in the international competition premieres today, Kostas Kapakas' "Peppermint." Born in Rhodes and trained in Berlin, Kapakas worked for a number of years in the cartoons business before turning to film. With "Peppermint" he brings contemporary and 1960s Greece side-by-side, making for a tasty musical and cultural mix. His film is about the stories two cousins share after being apart for thirty years.

Quote/unquote: "Television is improving in Greece, with better actors involved. However too much 'zapping' between channels has turned the screen into a washing machine, with shirts and socks going around and around." Director Vassilis Georgiadis.

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 61 ΠΕΜΠΤΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

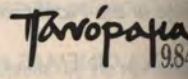
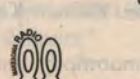
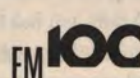
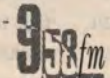
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΡΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΚΔΟΤΕΣ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

MERLOT

Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος παλαιωμένος
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφύρεο χρώμα,
μπουκέτο που θυμίζει
μπαχαρικά και μαρασκίνο
γεύση ελαφρά και απαλή.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρονιτώδες άρωμα,
λεπτή και δροσερή γεύση.

Ευάγγελος Τσάνταλης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Με το
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑ
Παραγωγό - Παρουσιαστή
του 3ωρου Πρωινού MAGAZINO
"Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ"
Από Δευτέρα έως Παρασκευή
08:00 μέχρι 11:00 π.μ.
με όλο
το επιτελείο του.

ΕΙΝΑΙ
103
Fm

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 85, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 031 / 539103, FAX: 031 / 534820
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΤΗΛ./FAX: 031 / 534815
E-MAIL: mackhes@otenet.gr

Το Ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας, της Β. Ελλάδας

ΓΙΝΕΚΙ ΕΣΥ μέλος του Φεστιβάλ

ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ
1999-2000
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

με **20.000 δρχ.**
(15.000 για φοιτητές-μαθητές)
εξασφαλίζετε:

- **Ελεύθερη είσοδο** σε όλες τις προβολές του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι.
- **Ελεύθερη είσοδο** σε όλες τις προβολές του 2ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (Μάρτιος 2000)
- **25% έκπτωση** στην πρόσβαση στο Internet στο Info Café του Ολύμπιον
- **25% έκπτωση** στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι και ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ
- **25% έκπτωση** στα βιβλία και τα CD του βιβλιοπωλείου

Μπορείτε να προμηθευτείτε την Κάρτα Μέλους από το Information Desk στην Αποθήκη Γ' (Λιμάνι Θεσσαλονίκης) και από την τέντα στην Πλατεία Αριστοτέλους, καθημερινά, από τις 10:00 έως τις 20:00

Πώς γίνεται το μικρό
να χωρά τόση ελευθερία;

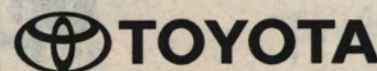
BATES (ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΗ)

Toyota Yaris Το χωρά ο νους σας!

Αν μέχρι σήμερα η ευελιξία ήταν ζητούμενο, από τώρα γίνεται τρόπος ζωής! Το Toyota Yaris σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, όπως ακριβώς το θέλετε: Μικρό απ' έξω για να κινείστε με ευελιξία και άνεση, αλλά απρόσμενα μεγάλο μέσα για να χωρά όλες τις επιθυμίες σας. Άπλετος εσωτερικός χώρος που προκαλεί θαυμασμό, αλλά και ευρηματικότητα που καταπλήσσει. Σκεφτείτε: Τα πίσω καθίσματα μετακινούνται εμπρός - πίσω κατά 15 εκατοστά, δημιουργώντας έτσι 950 λίτρα μεγαλειώδους χώρου, όλου δικού σας! Και χάρη στην ανώτερη τεχνολογία VVT-i, που αποδίδει 68 πανίσχυρα άλογα στα 1000 κ.ε. και 86 άλογα στα 1300, το Yaris σας χαρίζει μια ασυναγώνιστη αίσθηση ελευθερίας... μέσα - έξω! Toyota Yaris. Ποτέ πριν ένα μικρό αυτοκίνητο δεν έδωσε τόσο χώρο στην ελευθερία σας!

Νέο TOYOTA Yaris
Τώρα και στα 1300κ.ε. με 86Hp

"Όπως σε θέλω. Πάντα κοντά μου."

Εκπομπές ρύπων: CO: 0.91 gr/Km, HC+NOx: 0.17 gr/Km